

dergi ■ OKSEKi

2018 - Sayı 23 - İki ayda bir yayınlanır - 6 TL

Torosların incisi: Akseki Etnografya Müzesi

Varlığını Korumak ve Sürdürülebilirlik... Güzelsu...

Akseki'nin Restore Edilen ve Restore Edilecek Güzelim Evleri

Yazarlarıyla: Abdullah Çatlı, Av. Arzu Külahcioğlu, Berna Danacı, Elif Uzun, Hakkı Güleç, İbrahim Ekmekçi, Mahmut A. Duruk, Mete Numanoğlu, Sacide Bolcan...

Türkiye'nin en büyük %100 Meyve suyu Ailesi

Şimdi
tüm seçkin
marketlerde



“Sağlıklı nesiller için...”

aroma®
aroma'dan başkasını arama

1968'den
Günümüze

Tüketici Danışma Hattı
444 11 14

f /aroma.meyve.suyu i /aromameyvesuyu

www.aroma.com.tr

Başkan'dan...

Sessizce Vatanı Sevmek

Vergisini ödeyen, vatanına sahip çıkan, cinayete karışmayan, kan davası gütmeyen, hoşgörüsüyle toplumla kucaklaşan, bölgecilik yapmayan, çalışkanlığı ile örnek olan, aile bütünlüğüne ve büyüklerine saygı duyan, yenilikçi, özgür düşünen, muhafazakar, örnek tutumuyla marka olan, maddeten kimseye yük olmayan, aidiyet duygusu yüksek, bulunduğu toplumla kaynaşıp örnek davranışlar sergileyen, demokrat, kadın erkek eşitliğine sonuna kadar değer veren, akıllı, çalışkan...



Kimlerden bahsettiğimi her halde anlamışsınızdır. Yörük Kültürü'nün İpek Yolu'nda yoğrulması ile oluşan Akseki ve Akseki kültür örf ve ananesinden bahsediyorum.

Ana başlıklarla yukarıda bahsettiğim konularda Mustafa Kemal Atatürk'ün devrimlerini görür gibi oluyorum.

Cumhuriyet Devrimleri, laik düşüncenin savunucusu, Ahmet Hamdi Akseki, Rasih Kaplan gibi toplumun bugün dahi zorlandığı zaman ana ilke olarak kabul ettiği, karşı görüşte olsalar da, Muammer Aksoy, Osman Yüksel Serdengeçti gibi düşünce mimarlarının temelinde bu ana düşünceler rol oynamaktadır.

Ülkemiz, çaresiz kalıp da son noktada sistemi nasıl tarifleriz konusu gündeme gelince, devlet ilkeleri olarak bu görüşleri benimseyerek ana devlet yapısını rayına oturtmaktadır.

15 Temmuz'da devlet ilkelerinin dimdik durarak her türlü tehdidi bertaraf etmesi bu ana ilkeleri iyi benimsemesindendir.

Özümüzde bu ilkeleri taşıdığımız müddetçe, dış mihrakların ülkemizi tehdit ettiği ortamda, bizler gibi sağlam harçlar, ülke sınırlarını, ülke kültürünü kaybetmemek adına, canlarını mallarını sonuna kadar harcamaya hazır vatanperver kişiler, raydan çıkabilecek devlet ilkelerini tekrar rayına son noktada oturtmaktadırlar.

Akseki, her zaman toplumda milli harç olarak kalıp, ülkemizden bir karış toprak kaybını kabullenmeyecektir.

Sessizce vatan için ölmek,

Ne mutlu Türküm ne mutlu Aksekiliyim diyene.

Mahmut Atom DURUK

Editör'den...

“Bu yıl belki çok yormadı bizleri ama yine de kış mevsiminin bitişi hep sevindirir beni. Güneşin içimizi ısıttığı, enerjimizi yükselttiği yaz mevsimine kavuşmamıza az kaldı, tabii önce ilkbahar. Erik ağaçlarının açtığı bembeyaz çiçekler, doğanın uyanışı... Hele ki Toroslar'ın o mis gibi çam kokusu, nasıl da bağlar insanı hayata değil mi? Düşündükçe 'şimdi orada olmak vardı' diyorum.

Bu bahar umarım hepimize, tüm insanlığa iyiliği, güzelliği getirsin. Doğayla daha fazla zaman geçirebilmek, topraklanmak, herkesin ihtiyacı şüphesiz ama biz büyük şehir insanları ne yazık ki çok daha fazla ihtiyaç hissediyoruz tüm yoğunluğun ardından günün sonunda evimize geldiğimizde. Kalabalık, trafik, hava kirliliği, stres yüklü insanların tahammülsüz tavırları... Evet şehir de doğup büyüyenler için bırakıp gitmek çok zor ama son dönemde sık sık duyuyorum çevremdekilerden; kenti bırakıp kırsal bir bölgede daha sakin bir hayat sürme isteğini. Üstelik bunu isteyenlerin tamamı şehirde doğmuş ve yetişmiş, yüksek eğitilmiş meslek sahibi insanlar. Hatta çoğunun babası ya da dedesi memleketinden İstanbul'a göçmüş, burada düzen kurmuş aileler. Yani gidişat o ki; akım tersine dönüyor. Bir zamanlar insanlar kırsaldan kente göçme hayali kurarken şimdi kentteki 'kentliler' kırsalda sakin bir hayatın peşinde. Peki nedir bu düzeni tersine çeviren? Plazalardaki hayatı bırakarak organik domates yetiştirip, tavuk besleme hayallerinin nedenleri? Herkesin sebepleri kendine özel ama genel olarak gördüğüm şu ki; son dönemde çok hızlı artan nüfus ile şehirler özellikle de İstanbul; kapasitesinin üstünde bir nüfusa ev sahipliği yapıyor. İstatistiklere göre okumuş insanlarda doğum oranı azalırken, şehirlerdeki nüfusun bu kadar artması gösteriyor ki; artık insanların çoğu ait olduğu yerde yaşamıyor. Ve bu kontrolsüz göç, gelenleri mutlu etmediği gibi, ait olanları da bunalıyor. Toplu taşıma, yollar, köprüler, tüneller artık neredeyse her şey yetersiz halde. Bir yerden bir yere gitmek olması gereken vaktin üç, dört katı çoğu zaman. Ve işte zamanını, sağlığını bu kaosa feda etmek istemeyen kentliler de; bir çok imkandan feragat etmeyi göze alarak ait olduğu yerden kopup yeni arayışlara giriyor. Sonuçta hayat tek ve kısa. Ve keşke herkes doğduğu, ait olduğu topraklarda kalıp, eğitim alabilse, iş bulup hayatını idame ettirebilse. Kısa vadede bu mümkün görünmese de belki bir gün olur değil mi? İşte ben baharın verdiği bu umutlu olma halini seviyorum!

Sevgiler...



Elif UZUN

Mart 2018/ İstanbul

elifuzun190@gmail.com

Akseki Dergisi

2 Ayda bir yayınlanır.
2018, Sayı: 23

Akseki Eğitim Hayratı Derneği
İktisadi İşletmesi Adına, Sahibi
Mahmut Atom Duruk

Genel Yayın Yönetmeni
Rasih Kaplan

Editör
Elif Uzun

Haber ve Fotoğraflar
Rasih Kaplan, Abdullah Çatlı,

Tasarım ve Uygulama

Rasih Kaplan,
Gülşah Çaprak

Baskı
Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi Massit Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar, İSTANBUL
Tel: 0.212.629 06 15 pbx
www.secilofset.com

Yayın Kurulu
Elif Uzun, İbrahim Ekmekçi,
Mahmut Atom Duruk, Rasih Kaplan,
Ramazan Apaydın, Murat Arslan

İletişim Adresi

Akseki Eğitim Hayratı Yapanlar ve Yaşatanlar
Derneği İktisadi İşletmesi
Bakırköy V.D. No: 0340379001
Zeytinlik Mahallesi Mor Menekşe Sokak
N:7/3 Bakırköy-İstanbul
Tel.: 0212.542 93 48 Faks: 0212 542 02 75

Akseki Eğitim Hayratı Derneği İktisadi İşletmesi
tarafından yayınlanan Akseki Dergisi T.C
yasalarına uygun olarak yayın yapmaktadır.
Dergide yer alan yazı ve makaleler yazarlarının
görüşüdür.

Akseki Eğitim Hayratı Derneği İktisadi İşletmesi
Vakıfbank Ataköy Galleria Şubesi
TR88 0001 5001 5800 7304 2148 55

Kapak Fotoğrafı Perşanlı (Nezgep) kadın başı, Habibe Özgüven, Gümüşdamla ©Attila Durak

Bahar, Rasih Kaplan

6 Halk Eğitimi Toplantısı Yapıldı



35 Akseki Etnografya Müzesi



Toroslar'da Yürüyüş Yollarının Daveti 10



7 Hüseyin Ak



17 Ahsen Ünal



Güzelsu 38

AKSEKİ dergi

Hayat Boyu Öğrenme ve Halk Eğitimi Toplantısı Yapıldı 6

Akseki'den İstanbul'a Bir Aile Öyküsü: Hüseyin Ak 7

Toroslar'da Yürüyüş Yollarının Daveti 10

Genç Aksekililer: Ahsen Ünal 17

Sanat Köşesi: Bedri Rahmi Eyüboğlu 22

Sacide Bolcan: Atatürk ve Lozan 26

Akseki Ailelerin Geliri "Defne"den 28

Girişimci Ruh: Selda Güleş 30

Torosların İncisi: Akseki Etnografya Müzesi 35

Varlığını Korumak ve Sürdürülebilirlik... Güzelsu 38

Toroslar'dan Sofralara Uzanan Lezzet "Andız Pekmezi" 42

Akseki'nin Restore Edilen ve Restore Edilecek Güzelim Evleri 43



43 Restore Evler

Akseki’de Hayat Boyu Öğrenme ve Halk Eğitimi Toplantısı Yapıldı



Akseki ilçesi’nde “Hayat Boyu Öğrenme, Halk Eğitimi Planlama ve İşbirliği Komisyonu” toplantısı yapıldı.

Akseki Kaymakamı Muhammed Emin Nasır başkanlığında Halk Eğitim Merkezi’nde düzenlenen toplantıya, Belediye Başkanı Mustafa İsmet Uysal,

İlçe Jandarma Komutanı Özhan Nacar, İlçe Milli Eğitim Müdürü İmdat Mithat Bağcı, Halk Eğitimi Merkezi Müdürü Mustafa Kondak, okul müdürleri, daire amirleri ve mahalle muhtarları katıldı.

Toplantıda; Halk Eğitim Merkezi bünyesinde 2017-2018 eğitim öğretim yılında bugüne kadar yapılan ve yapılması planlanan faaliyetler tartışıldı. Mesleki ve teknik alandaki kursların açılmasına yönelik önerilerin görüşüldüğü toplantıda yöreye uygun olan arıcılık, bağcılık, meyvecilik, bilgisayar kullanımı, kaybolmaya yüz tutmuş el sanatları kursu yönünde tavsiye kararı alındı.

Toplantıda Halk Eğitim Merkezi Müdürü Mustafa Kondak, 2017 yılında açılan ve 2018 yılında hayata geçirilecek kurslar hakkında bilgi verdi.

Kaymakam Nasır, vatandaşların talepleri doğrultusunda özellikle meslek kurslarına ağırlık verilmesini istedi.

Nasır, “İlçedeki resmi, özel ve sivil toplum kuruluşları ile hayat boyu öğrenme kapsamında yaygın eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesi, planlanması, ortaya çıkan güçlüklerin değerlendirilmesi ve merkezler arasında iş birliği ve koordinasyon sağlanması, etkinliklerin birlikte planlanması ve uygulamaya konulması, hizmet tekrarı ve kaynak israfının önlenmesi ve verimliliğin artırılması oldukça önemlidir.” dedi.

Nasır, Düğmeli evler maketi ile magnet yapımının ise bir an önce hayata geçirileceğini söyledi.

Akseki’den İstanbul’a Bir Aile Öyküsü: Hüseyin Ak

Akseki’nin önde gelen hayırseverlerinden ve aynı zamanda Akseki Eğitim Hayratı Derneği’nin kurucularından olan Saygıdeğer Yusuf Ak’ın oğlu bir diğer Hayırsever İş Adamı Sevgili Hüseyin Ak ile; hem kendi hayatı hem de babasının Akseki ve Aksekililer için yapmış olduğu önemli atılımları keyifli bir sohbette konuştuk.

Bizi kırmayıp evinde ağırlayan ve dergimize tüm samimiyetiyle kapılarını açan Hüseyin Ak’a bir kez daha teşekkürlerimizle.

[Bize kendinizden bahseder misiniz?](#)

01/01/1942 yılında İstanbul’da Akbiyık (Sarayburnu mevki) sahil yolunda ailemize ait evde doğdum.

Ahırkapı ilkokulu’nda ortaöğretimini tamamlayıp Sultanahmet Ticaret Lisesi’nden mezun olduktan sonra; İktisadi Ticari İlimler Akademisi’nin İşletme Bölümünde yüksek öğrenimimi tamamladım.

Askerliğimi; İstanbul Zeytinburnu Askeri Konak Komutanlığı Levazım Bölümü’nde subay olarak tamamladım.

1965-66 yıllarında, rahmetli babamın derneklerle olan ilişkisinden dolayı, eğitimim devam ederken dernek faaliyetlerinde babama yardımcı olurdum. Babam beni

telefonla arayarak; Akseki’den bir hemşehrimizin geldiğini, hemşehrimizin mağdur durumda olduğunu söylerdi, bu durumlar genellikle iş kaybı, yangın veya hastalık olabiliyordu. Hemşehrilerimizin durumuna göre maddi manevi destek vereceğimizi belirten babam, gelen hemşehrimize kalacağı yerinin olup olmadığını sorar, müspet bir cevap alamazsa evimizde misafir ederdi. Askerliğimi bitirdikten sonra babamın yakın arkadaşı hemşehrimiz merhum Mehmet Sert amcamın yanında muhasebeci olarak çalışmaya başladım. Kendisini rahmetle anıyorum.

Daha sonra rahmetli Zeki Erdoğan ile Akademi Muhasebe adı altında muhasebe işleri ile ilgili bir şirket kurduk. Ben daha sonra ayrıldım, rahmetli Zeki Erdoğan bu işe devam etti. Rahmetli patronum Mehmet Sert, kendi işini kuracaksa ayrıl ancak kurmayacaksa devam et diyerek iş hayatıma yön verdi. Rahmetli kardeşim İsmet Ak ile beraber Yeşildirek’te bir dükkan tutarak toptan akrilik iplik işine başladık. 1971-1972 yılında iş hayatımız başlamış oldu.

Yakındaki hanlarda da birçok Aksekili hemşehrimiz triko işi ile uğraşıyordu. Raif Dıngök Grubu, Dinarsu grubu ile çalışmaya başladık. Bu işimizi 2004 yılında tasfiye ettikten sonra aynı yerde, kızıma toptan bebe konfeksiyon



işini kurduk. Yeğenim Mahir Çetinkaya ile birlikte çalışmaya başladılar.

Emekliliğimden sonra, ben de aynı iş yerinde işlerime devam ettim. Özellikle inşaat işlerine başladım, inşaat yap-sat, arazi alımı gibi ticari işlerle yoğunlaştım. Halihazırda aynı yerde bu isimle iştiğal ediyorum.

[İş hayatınızla birlikte dernek işlerinde nasıl bir faaliyette bulunuyordunuz?](#)

Ticaret lisesindeki okul hayatıma devam ederken babama dernek işlerinde yardımcı olurdum. Dernek kurulmadan Akseki ve hemşehrilerimizle ilgili sosyal faaliyetler ferdi olarak devam ederdi.

Genelde öğleden sonraları zaman bakımından imkânım vardı. Daha evvel belirttiğim gibi Akseki’den gelen ihtiyaç sahibi hemşehrilerimize nasıl yardım edeceğimize babam Gani Şatıroğlu, Ömer Duruk, Hacı Faik amcam ve Aypar amcam



Yusuf Ak’ın Tahtakale’de açtığı ayakkabı dükkanı

bizim dükkanda bir araya gelirler, fikir alış verişinde bulunurlar, kimden para yardımı istenecek ise o listeler hazırlanır, Tahtakale’deki hemşehrilerimiz dolaşılır, listeye göre para talebinde bulunulur, hemşehrilerimiz yapacakları maddi yardım meblağını büyüklerimize bırakır; siz ne tensip buyuruyorsanız, meblağı siz yazın diyerek yardım yaparlardı. Bu tensip ifadesi, hemşehrilerimizin birbirlerine ne kadar saygılı, cömert ve birlikten kuvvet doğar ilkesinin çok önemli bir örneğini teşkil ederdi.

Akseki’den Belediye Başkanı olan Gani Şatıroğlu amca İstanbul’a geldiğinde, ilk olarak babamın dükkana gelir; Faik amca, babam, Ömer Duruk amca, hemşehrileriyle ilgili nasıl sosyal faaliyetler yapacaklarını görüşürlerdi. Babamın polis mesleğinden gelen itibarı ve bürokrasiyi tanınması, hemşehrilerimize yardımcı olurdu. Bu arada Akseki’den gelen hasta hemşehrilerimize, Cerrahpaşa’da doktor olan Prof. Kemal Aydınoğlu çok yardımcı olurdu.

İlk Aksekililer Gecesi; Marmara Lokali’nin düşün salonunda yapılmıştı. Gecenin ismi “Bulgur Gecesi” olarak tespit edilmişti. Gece büyük bir hemşehri topluluğu ile çok coşkulu geçti ve Bulgur Gecesi çok ses getirdi. Bulgurların kaynatıldığı kazanlardan biri, halama ait olanını halâ hatıra olarak saklıyorum.

Bu arada babanız Yusuf Ak’ı da biraz daha yakından tanıyabilir miyiz?

Babam 1904 yılında Akseki’de doğmuş, ortaöğretimini Akseki ve Antalya’da tamamlayıp Gümrük Muhafız Müdürlüğü’nde çalıştıktan sonra; 1938-1939 yıllarında Polis Okulu’nu bitirmiş, ve Şişli-Beyoğlu Emniyet Amirliği’nde çalıştıktan sonra 2. Şube’de Ahlak-Narkotik ve Hırsızlık Bölümleri’nde görev almış, 16 yılını doldurduktan sonra çeşitli takdimeler alarak memuriyet hayatını bitirmiş, Tahtakale’de kundura imalatı üzerine kardeşleriyle şirket kurmuş, böylece ticari hayata adım atmış.

1953 yılında İstanbul’da okuyan Aksekili talebeler, babamın hemşehrilerle olan beşeri münasebetlerinden dolayı kendisini ziyarete geliyorlardı. Bu ziyaretlerde babama Akseki ile ilgili bir derneğin



Soldan Sağa, Ali Ak, Rafet Yazıcıoğlu, Ömer Duruk, Yusuf Ak, A.Gani Şatıroğlu, Rifat Kaplan

kurulmasına karar verdiklerini iletiyorlar ve bu karar babamı çok duygulandırıyor. Böylece hemşehriler arasındaki sosyal dayanışmanın yasal ilk adımı atılıyor.

Dernek kurulduktan sonra, babamın ilk amaçlarından biri; daha doğrusu hayali bir Akseki Mezarlığı’nın, Akseki Mahallesi’nin olması idi.

Derneğin kuruluş amaçlarından biri de sosyal ve kültürel faaliyetlerin oluşacağı hemşehrilerimizin kenetleneceği bir merkez binasının yapılması idi.

Derneğin kurulma aşamasında; Ömer Duruk, Hacı Faik, Yusuf Ak, Gani Şatıroğlu, Koparan amca, Hamdi Alparslan, Hacı Faiz Yılmaz İpek önde gelen isimlerdi.

Bu arada Beyoğlu Asmalımescit’te Rifat Akbelen amcanın yardımlarıyla bir daire alınmıştı. Asmalımescit’teki bu daire yurt binası olarak kullanıldı. Hacı Faik amca beni ve Zeki Erdoğan’ı daktilomuzu alıp, Asmalımescit’teki bu daireye çağırır, Hacı Faik amca daktilonun başına geçerek, dernek ile ilgili yazışmaları yapardı. Bu arada biz de yurttaki öğrencilerin durumunu kontrol eder, düzenin sağlanmasına yardımcı olurduk.

Daha evvel hemşehrilerimize yapılan ferdi yardımların yerine, derneğin kurulması ile bu yardımlar ve sosyal içerikli faaliyetler daha kurumsal bir

hale gelmişti. Hemşehriler arasındaki diyaloglar da daha bir yoğunlaşmıştı.

Bu arada ferdi yardımlar da devam ediyordu. Örneğin, Akseki’de açılan İmam Hatip Okulu’nun öğrencilerinin ayak ölçüleri alınır, ben de o ölçülerle Sümerbank’a gider, yaklaşık 300-400 adet çift ayakkabı satın alıp, hemşehrilerin maddi desteğiyle ayakkabı bedelini Sümerbank’a ödeyip ayakkabıları Akseki’ye ulaştırdık.

Bu arada Fındıkzade Semti’nde İstanbul Belediye Başkanı merhum Haşim İşcan’ın desteği ile bir arsa bulundu. Ancak arsa Akseki Belediyesi üzerinden derneğe verildi. Bu arsaya hastane veya yurt binası yapılması düşünülüyordu. Özellikle Yusuf Gökşen bir hastane yapılmasını çok arzu etti ancak hastane yapımı oldukça maddi külfetliydi. Bu arada Akseki Eğitim Hayratı Derneği (AEHD); Akseki’de Gani Şatıroğlu’nun başkanlığında kuruldu. İstanbul’da Hilton Otel’inde yapılan gecede, hemşehrilerimizin büyük desteği ile büyük bir meblağ para toplandı. Hatta bu yapılan gece dönemin Hürriyet Gazetesi’nde manşet olarak yayınlandı.

Bu meblağ ile Fındıkzade’deki inşaatın temeli atılıp binanın yapımına başlandı. Hilton’da yapılan geceden böyle büyük bir destek çıkması, hemşehrilerin inanılmaz bir dayanışma ile her zorluğun üstesinden geleceğini göstermek için çok önemli takdir edilecek bir gösterge idi.



Yusuf Ak ve eşi Emine Ak, oğulları İsmet Ak ve eşi Nermin Hanım ve Hüseyin Ak eşi Gülşen Hanımla birlikte
Torunlar: Deniz, Serdar, Hakan, Gökhan, Arzu

Bu da gösteriyor ki; biz Aksekililer her durumda kenetlenerek çok başarılı kalıcı işlere imza atarız. Bu arada AEHD’nin faaliyetleri, bürokrasi ile olan yoğunluğu ilerledikçe Ömer Duruk amca, derneğin merkezinin İstanbul’a alınmasını talep etti, çünkü merkezin Akseki’de olması bürokrasi ile ilgili çalışmaları yavaşlatıyordu, böylece dernek merkezi İstanbul’a alındı ve yine başkanlığa Gani Şatıroğlu devam etti.

Ayrıca babamın daha önce belirttiğim gibi, İstanbul’da bir Akseki Mahallesi oluşması en büyük hayali idi. Küçükçekmece’de Tepeüstü’nde babam hemşehrilerimize arsa alımında teşvikte bulundu ve böylece birçok hemşehrimiz Tepeüstü’nde mülk sahibi oldu. Ben de inşaat işlerimi Tepeüstü’nde başlamıştım.

1950’lerde Akseki’den göç eden hemşehrilerimiz, daha evvel İstanbul’a gelen hemşehriler nereye yerleşmişse o mıntıkaya yakın yerlerde mesken edinmek istemişlerdi... Örneğin Yusuf Ak, Ömer Duruk amca nerede oturuyor, araştırıp o bölgelerde yoğunlaşırlardı. Bu arada ilginç bir anımı anlatmak isterim.

Yine Akseki’den göç eden bir hemşehrimiz, Konya yolu ile İstanbul’a gelmiş. Haydarpaşa’da yanındaki büyük yük çıkını bir sandala yükleyerek, sandalcının sandalı akıntıyı hesaplayarak akıntı yönüne bırakarak Sarayburnu’nda bizim evin olduğu bölgeye gelmiş, kıyıda çıkınlar

zihniyetin gelişmesini isterdi. Ben de aynı şekilde tabandan başlayarak hemşehriler arasında diyalogların gelişmesi düşüncesindeyim. Bu şekilde üye sayısını arttırarak İstanbul ve Türkiye’deki hemşehriliğin bütünleşmesinin gerçekleşeceği düşüncesindeyim.

Bir dernek merkezinin olması ile; sosyal ve kültürel faaliyetlerimizin yoğunlaşması tek dileğim. Böylece bizden sonraki gelecek neslimizde sosyal ve kültürel faaliyetlerin yoğunlaşacağı, onları derneğe çekecek etkinliklerde bulunmamız gerekiyor.

Kadın kolları, gençlik kolları kurarak sosyalleşmede önemli bir adım atacağımıza inanıyorum.

Akseki’ye yeterince yatırımlar yapılıyor ancak bu yatırımlarda bir veya iki ailenin üstüne yük olarak bindirilmemeli. Yıllar önce Hilton Otel’de düzenlenen gecede görüldüğü gibi, daha çok hemşehrilerimizin sosyal-kültürel faaliyetlerde bir fiil çalışması, İstanbul’daki yoğunluğumuzun müspet anlamda artmasını diliyorum.

Birçok hemşehrimiz sosyal faaliyetlerin azlığından dolayı uzak duruyor. Bu kitleyi de kazanmalıyız. Gerçekten ailedeki gençleri adapte etmemiz gerekiyor.

İstanbul’daki sosyal faaliyetlerin Akseki’ye faydalı olacağına inanıyorum. Sosyal faaliyetler Akseki’ye de yansıcak, Akseki’de turizmi canlandırarak hemşehrilerimiz atalarının yaşadığı yerleri heyecanla gezecek, görececek belki de önemli yatırımlara adım atacaklardır.



Toroslar’da Yürüyüş Yollarının Daveti

Şehir yaşamı ve çalışma koşulları, kurallar ve zorlukların yanı sıra stres yüküdür. Şehirlerin karmaşasından kurtulmak için tatile çıkarız. Tatil denince aklımıza genellikle deniz kenarında güneşlenmek ve yüzmek gelir.

Hiç biçimsel olarak farklı bir tatil düşündünüz mü?

Ayıracağınız belli bir zamanı farklı bir biçimde yaşamak ister misiniz?

Doğada olmak!

Doğal yaşam içerisinde özgürce yürümek!

Daha iyi gözlem yapmamızı ve pozitif düşünmemizi sağlar. Bir tepeden ufka doğru baktığımızda içimizden doğayla kucaklaşmak gelir. Bir sedir ormanında yürümek, yaşlı bir ağaca sarılmak, endemik bitkileri tanımak, dere üzerindeki tarihi bir köprüden geçerek kanyon kenarından manzaraya bakmak veya antik bir döşeme yolda yürüme farklılığını yaşamak istemez misiniz?

Türkiye’nin gözdesi Antalya’nın doğusunda Manavgat ilçesinin hemen kuzeyinde ovanın bitimiyle başlayan ve Konya Platosu’na kadar uzanan muhteşem Toros Dağları arasında bulunan Akseki Havzası’nı sportif ve fotoğrafik olarak tanınması gerekir. Dağlar, doğanın gücünü ortaya koyar ve yaşamın kendisidir.

Akseki Bölgesi, yerleşim alanları yıllarca göç verdiği için doğal yapısını ve çeşitliliğini korumuş, farklı kültürleri ve coğrafyayı tanımak için çok uygun bir bölgedir.

Akseki; kuzeyindeki Toros Dağları, güneydoğu ve kuzeybatı istikametinde 2500 m. üzerindeki yükseltilerle sıradağlar şeklinde uzanmaktadır. Kuzeydeki bu sıradağların hemen altında, Akseki’nin güneyinde Manavgat istikametinde arazinin tabiatı, coğrafi şekiller tamamıyla değişir, dağlar küçülür. Bunlar belli bir seyir üzerinde uzanan geniş ve yüksek dağlar olmayıp kalkerli



yapının gereği aşınmanın biçimine göre bazen kuzey-güney, ekseriya batı-doğu istikametinde uzanan veya münferit kısa kısa küçük dağlardan, çöküntüler arasındaki bölmelerden, sivri zirvelerden teşekkül etmişlerdir. Akseki’nin batısında, kuzeyden güneye doğru Manavgat Çayı Kanyonu, doğusunda Karpuz Çayı ve Cenger Çayı Kanyonu ve vadisi doğaya bir gizem ve canlılık katmıştır.

Akseki, coğrafi yapısı gereği antik dönemden itibaren günümüze barınma ve yerleşim alanı olarak yerini almıştır. Orta Toroslar’ın dağ geçitleri, kıvrımları ve nehir yatakları çevresi insanoğlunun hareket alanları olmuştur. Bu dar geçitler köyler arası ulaşım ve ticaret kervanı yolu için kullanılmıştır.

Tarih boyu kullanılan her köyü birbirine bağlayan bu döşeme yollar üzerinde veya göçerlerin kullandığı patikalarda birçok alternatif sportif yürüyüş



Ümit Durak / Doğa Sporcusu

yolları bulunmaktadır. Her mevsim yapılabilecek tamamı envantere geçirilmemiş çok güzel günübirlik veya kamplı parkurlar mevcuttur. Daha çok sportif performansa dayalı bu rotalarda yürürken doğa bilinciyle çevreyi tanımak, ekolojik değerlere önem vermek, bölge halkının geleneksel yaşamını yakından görme fırsatını bulacaksınız.



Günübirlik yürüyüşlerin yanında kamplı etkinliklere de fırsat veren aktiviteler yapılabilir. Görsel zenginlikle dolu bu rotalarda kolay, orta ve zor parkurlar sizleri bekliyor.

Yüksek kesimlerdeki rotalar kış aylarında kış faaliyeti olarak bilgi birikimi ve dağcılık malzemesi gerektirmektedir.

En az iki kişiden oluşan ekiple yürüyüşe başlınız. Harita ve yürüyüş tecrübeniz yeterli değilse rehber veya bölgeden mutlaka bir mihmandar desteği alınız. Bölgede her mevsim yürünebilecek alternatif rotalar bulabilirsiniz. Rotaları performansınıza göre seçin. Günübirlik yürüyüşlerde Akseki’ye dönebilir otelde konaklayabilirsiniz. Ulaşım için rota başına götüreceğiniz ve etkinlik sonunda sizi alabilecek bir araç bağlantısı kurmanız gerekebilir. Bir gün sonra kaldığınız yerden devam ederseniz, ücretini ödemek üzere misafirperver köylülerin sizi ağırlayacağı mütevazı bir ev bulabilirsiniz. İşaretli patikaların dışına çıkmayınız.



Bana oldukça gizemli gelen bu bölgenin tanıyarak ve anlayarak gezilmesi gerektiğine inanıyorum. Akseki coğrafyasında, rotalara ayırdığınız birkaç gün veya haftayı tamamlayıp yaşam alanınıza döndüğünüzde ufuktaki o rüzgar esintisinin sizi doğayla kucaklaştırdığını hissedeceksiniz. Rotalarda yürümek; arazideki bitki örtüsü, geçit, kanyon, dağ yapılarını ayrıca mahallelerdeki sosyal yaşamı, döşeme yolları ve arkeolojik kalıntıları tanımanıza vesile olacak.

Akseki Havzası ve rotalarının, kentsel yaşama dönerken sizlere fiziksel ve mental kazanımlar sunduğunu, performansınızı geliştirdiğini, sportif ve psikolojik sınırlarınızın ne olduğunu tespit etme imkanı sağladığını da belirtelim. Ayrıca bu tür etkinlikler; arkadaşlarınızı, farklı kültür ve yaşam biçimlerini algılama eşliğinizi yükseltirken, çevre ve doğa duyarlılığınızı da arttıracaktır.

Toroslar’ın zirvesindeki ardıc mihlarken sizi “o an”ın hislerine, yeni keşiflere doğru yol alma vaktidir diyor zaman...

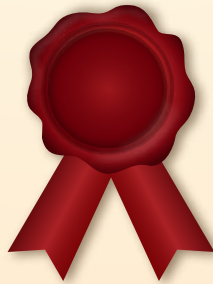
12 - Akseki Dergi

TEŞEKKÜR

AKSEKİ EĞİTİM HAYRATI YAPANLAR ve YAŞATANLAR DERNEĞİ olarak, ihtiyaç sahibi üniversite öğrencilerimize şimdiye kadar burs taahhüdünde bulunan,

*Sayın Ömer Duruk Ailesi,
Sayın Vehbi Güleş,
Sayın Mustafa Duruk Ailesi,
Sayın Mehmet Karagül,
Sayın Mehmet Demir,
Sayın Cüneyt Turgut,
Sayın Tayfur Süner,
Sayın Ali Ünsal Taskın ve
Sayın Latif Bayrı
Sayın Alkan Süzen'e*

katkılarından dolayı teşekkür eder,
değerli hemşehrilerimizden de burs taahhüdünde bulunmalarını
saygılarımızla bekleriz...



* detaylı bilgi için lütfen sayfa 48'i inceleyiniz.

Hukuk Köşesi: Mirasbırakanın Muvazaası (Mirastan Mal Kaçırma)

“Ölüm hak, miras helaldir” ata sözü en bilinen ata sözlerimizdendir. Burada söylenmek istenen; Ölüm herkese gelecektir. Ölenin mirası da mirasçının hakkıdır. Fakat, kimi zaman muris, (mirasbırakan) mirasçılardan bir ya da birkaçını miras hakkından kısmen veya tamamen yoksun bırakmak amacı ile sağlığında kendi belirlediği mirasçı ya da üçüncü kişilere taşınmazını devreder. Taşınmazın devrini Tapu Sicil Müdürlüğünde satış şeklinde gerçekleştirir. Ama mirasbırakanın asıl amacı, taşınmazını bağışlamaktır. Örneğin 200.000 TL’lik bir daireyi, tapuda 50.000 TL göstererek oğluna/ kızına satan kişinin, gerçekte bu daireyi bağışladığı kabul edilir. Burada muvazaalı bir işlem yapılmıştır. Muvazaa, tarafların üçüncü kişileri aldatmak amacıyla gerçek iradelerine uymayan, aralarında hüküm ve sonuç meydana getirmeyen bir görünüş yaratmak için anlaşmaları şeklinde tanımlanabilir. Kısaca anlatmak gerekir ise; muvazaa, irade ve beyan arasında bilerek yaratılan uyumsuzluk olarak tanımlanmaktadır.

Görünürdeki sözleşme tarafların gerçek iradesini yansıtmadığından, gizli bağış sözleşmesi ise yasal şekil şartlarını taşımadığından bu tür sözleşmeler geçersizdir. Muris, mirasçısını miras hakkından yoksun bırakmak için,

esas amacını gizleyerek, gerçekte bağışlamak istediği taşınmazını, tapuda yaptığı resmi sözleşmede, iradesini satış sözleşmesi veya ölünceye kadar bakma sözleşmesi doğrultusunda açıklamak suretiyle devir etmektedir Yargıtay’ın yerleşmiş içtihatlarında; görünürdeki sözleşme tarafların gerçek iradeleri ile uyumlu olmadığından, gizli bağış sözleşmesi de yasada gösterilmiş şekil koşullarından yoksun bulunduğundan saklı pay sahibi olsun ya da olmasın miras hakkı çığnenen tüm mirasçılar dava açarak resmi sözleşmenin muvazaa nedeniyle geçersizliğinin tespitini ve buna dayanılarak oluşturulan tapu kaydının iptalini isteyebilirler.

“İrade ve beyan arasında bilerek yaratılan uyumsuzluk ile ortaya çıkan muvazaanın, mutlak ve nispi olarak iki farklı şekli vardır. Mirasbırakanın muvazaası, “nispi muvazaa” olarak adlandırılır.” Nispi muvazaa”da görünüşteki işlem her türlü hukuki sonuçtan yoksundur ama bu işlemin altına saklanan ve tarafların içerik ve sonuçları ile birlikte gerçekleştirmek istedikleri işlem (gizli sözleşme) geçerlidir. Ancak, bu işlemin şekle bağlı olduğu durumda irade açıklaması şekle uygun yapılmamışsa, bu gizli işlemin geçerliliğinden söz edilemez.” (YİBK.



**Arbulucu & Avukat
Arzu Külahcıoğlu Altıntoz**
arzukulahci@yahoo.com

07.10.1953 gün 8/7 sayılı YİBK)

Mirasbırakan, gerçekte bağışlamak istediği taşınmazını, tapuda yapılan sözleşmede satış olarak göstermesi suretiyle devrini gerçekleştirdi ise, bu şekilde yapılan devirler için “Muris muvazaası sebebiyle tapu iptal ve tescil davası” açılabilir. Ancak işlem, sağlıklı bir iradeye uygun şekilde açıklanmış ve bağış sözleşmesi yapılmış ise muvazaadan söz edilemez. Ancak mirasçılarının saklı payları yasa ile korunmuş durumdadır. Saklı payların ihlal edilmesi durumunda “tenkis davası” açılabilir.

Bir kimse, mirasçılarını miras hakkından yoksun bırakmak amacı ile gerçekte bağışlamak istediği tapu sicilinde de kayıtlı taşınmaz malı hakkında tapu sicil memuru önünde iradesini satış doğrultusunda açıklamışsa miras hakkı çığnenen tüm mirasçılar (Saklı pay sahibi olan da olmayan da) görünürdeki satış sözleşmesinin Borçlar kanunun 18. maddesine dayanarak muvazaa olduğunu ve gizli borç sözleşmesinin de şekil şartından yoksun olduğunu ileri sürerek dava açabilirler. (YİBK. 1.4.1974 E:1974/1, K:1974/2.)

Miras bırakanın muvazaası nedeniyle açılacak tapu iptali ve tescil davası



Kimler Tarafından Açılabilir?

Muvazaa sebebiyle tapu iptali ve tescil davası açmak için mirasçılar arasında “zorunlu dava arkadaşlığı” yoktur. Yani her mirasçı kendi miras hakkına dayanarak tek başına dava açma hakkına sahiptir.

Muris muvazaası nedeniyle açılacak tapu iptali ve tescil davası, dava taşınmazın aynına ilişkin olduğu için ve Hukuk Muhakemeleri Kanununda kesin yetki öngörüldüğünden taşınmazların bulunduğu yer mahkemesinde açılmak zorundadır.

Yine vasiyet ile kendisine mal vasiyet edilen mirasçı, daha sonra bu malın mirasbırakan tarafından başkasına satış yoluyla devrine karşı da bu davayı açabilir.

Dava Ne Zaman Açılabilir? Zamanaşımı Var mıdır?

Dava ancak mirasbırakan öldükten sonra açılabilir. Zamanaşımı veya herhangi bir hak düşürücü süreye de tabii değildir. Muvazaayı düzenleyen Türk Borçlar Kanunu’nda ve diğer kanun hükümlerinde muvazaalı sözleşmelerin tarafların arasında alacak ve borç ilişkisi doğurmayacağı, muvazaanın varlığının bir süreye bağlı olmaksızın her zaman ileri sürülebileceği, mahkemece kendiliğinden göz önünde bulundurulması gerektiği, belirli bir sürenin geçmesi, sebebin ortadan kalkması veya ilgililerin icazet (olur) vermesi ile geçerli hale gelmeyeceği uygulamada ve bilimsel görüşlerde kabul edilmektedir.

Mirasbırakanın muvazaası nedeniyle açılacak bu dava ile birlikte, başlı başına ayrı bir yazının konusu olabilecek “Tenkis Davası” da açılabilir. Tenkis davası, mirasçılarının saklı paylarını zedeleyen hukuki işlemler nedeni ile açılabilir. Tenkis davası açma hakkı, mirasçılarının saklı paylarının zedelendiğini öğrendikleri tarihten başlayarak bir yıl ve her hâlde vasiyetnamelerde açılma tarihinin, diğer tasarruflarda mirasın açılması tarihinin üzerinden on yıl geçmekle düşer.

Muvazaa iddiası nasıl kanıtlanabilir?

Burada önemli olan, mirasbırakanın gerçek irade ve amacının, duraksamaya yer bırakmayacak bir biçimde ortaya çıkartılmasıdır.

Davayı açan taraf, sözleşmenin tarafı ise yani işlemi yapan kişi ise muvazaa iddiasını yazılı delille ispatlamak durumundadır. Ancak, mirasbırakanın muvazaası nedeniyle açılan davalarda, yazılı delille ispat kuralı, mirasçılar hakkında uygulanmaz ve buradaki iddia her türlü delille ispat olunabilir. İspat için sorulabilecek sorular, tahdidi olmamak kaydı ile aşağıda örneklendirilmiştir:

Devrin yapıldığı bölgenin gelenek ve görenekleri nasıldır?

Kız çocuklarından mal kaçırmak amaçlı, erkek çocuklarına taşınmazların devrinin yapılması yaygın mıdır?

Taşınmazı devralan kişinin, taşınmazın bedelini ödeyebilecek gücü var mıdır?

O yöredeki toplumsal eğilimler nelerdir?

Mirasbırakanın böyle bir işlem yapmak için haklı ve makul bir sebebi var mıdır?

Mirasbırakan ile taraflar arasındaki ilişkiler nasıldır?



Eğer mirasbırakan sahip olduğu malvarlığı itibarıyla yeterli ekonomik güce sahip ise paraya ihtiyacı bulunmaması nedeni ile taşınmaz mallarını satmasını haklı sayılabilecek bir neden de mevcut olmayabilir.

Aynı şekilde taşınmazı tapuda satın almış görünen kişinin alım gücünün bulunup bulunmadığı da araştırılmalı ve değerlendirilmelidir.

Yine anne ya da babanın çocuğuna taşınmazını para karşılığı satması da hayatın olağan akışına aykırıdır.

Tapuda gösterilen satış bedeli ile gerçek değer arasındaki fark yüksekse, bu durumda diğer delillerle birlikte değerlendirildiğinde davacının davasını ispatını sağlayabilir.

Ölünceye kadar bakıp gözetme karşılığı yapılan temliklerde, muvazaa olup olmadığının belirlenebilmesi için, sözleşme tarihinde mirasbırakanın yaşı, fiziki ve genel sağlık durumu, aile koşulları ve ilişkileri, elinde bulunan mal varlığının niteliği değerlendirilmelidir.

Ülkemizde aile kurumu, dünya üzerindeki birçok ülkeye göre, birey için daha büyük öneme sahiptir. Bu nedenle, aile bireylerinin birbirleriyle bağlarının güçlü bir şekilde devam edebilmesi için, her aile bireyinin hakkının eşit olarak gözetilmesi önemlidir. Geçmişte çok yoğun bir şekilde yaşanmış mirastan mal kaçırma uygulamalarının, bireylerin gelişen eğitim düzeyleri, yükselen eşitlik ve değer bilinci karşısında azalması umudu ile.

Genç Aksekililer: Ahsen Ünal

Bize kendinizden bahseder misiniz?

Aslen Akseki Cevizli’liyim ve 1982 Konya doğumluyum. Öncelikle Sayın Rasih Kaplania samimi sohbetinden ve bu dergiye emeğinden dolayı teşekkür ediyorum. Kendimden bahsederken tabiri caizse 7 göbek Cevizli’li olarak Cevizli’nin ilk Nahiye Müdürü rahmetli büyükbabam Halil Rafet Ünal ve bayrağını teslim alan rahmetli dedem Mustafa Kemal Ünal (Nüfusçu Kemal)ıdan bana nasip olan böyle Cevizli aşığı bir aileden geldiğimi söylemek istiyorum. Ailem Cevizli’de maddi hiçbir çıkar beklemeden emek vermiştir. Öyle ki şuan bile bazı mağduriyetler yaşadığım bu özel ve güzel mahallede, o dönemlerde devletin imkanlarının haricinde kendi imkanlarıyla bir çok kişiye yardım edip o günden bu güne o yardımlar unutulmayıp benim önüme geliyor. Böyle bir aileden geldiğim için onur duyuyorum.

01.04.2010 yılından şüana kadar halen devam etmekte olan eczanemizi Cevizli’mize açtık. O dönemin Belediye Başkanı Sayın Niyazi Ekinci’nin ricasıyla Antalya’daki eczanemizi Cevizli’ye taşıdık. Antalya’da yaşadığımız ve yoğun iş temposundan dolayı Cevizli’ye düğün, cenaze olduğu zaman gelen Cevizli’lilerdik. Ben Cevizli’yi oradan ibaret sanıyordum. Ama bugün diyorum ki Cevizli Akseki’nin en güzel yerleşim yerlerinden bir tanesidir. Bu güzel kasabaya mart 2010’da geldiğimde Küçükburun’dan aşağı inerken İsviçre’de bir kasabaya geldiğimi düşündüm. Fakat Antalya’da çok aktif çalışan biri olarak buraya geldiğimde bazı zorluklar yaşadım. O dönemde şu an buraya yeni gelen kişilerin önyargılarını ben de hissettim.”Burada nasıl yaşanır? Burada hiç bir şey yok, burada hiç iş olmaz” gibi umutsuzluklara kapıldım. 2010-2018 yılları, yani yaklaşık 8 yıldır buradayım. Sağlık açısından verdiğim özverinin karşılığını insanların hemşehrilerimin teşekkürleri, takdirleri ve tebessümleriyle aldığımı düşünüyorum ve çok mutluyum.

Kendimden hiç denilecek kadar az bahsettiğimi düşünceksiniz ama ben demek Cevizli demek oldu aslında...

İş hayatınız ile ilgili bilgi verebilir misiniz?

İş hayatıma çok ilginçtir ki sevgili babamın (Ecz.A.Hayri Ünal) eczanesinde 11-12 yaşlarımda başladım.Akseki’li olmak böyle bir şey herhalde, ticaret kanımızda var. Eczanemize eğitimimi tamamladıktan sonra babamın hastalanmasıyla birlikte devir olarak devam ettim. Bu süreç içerisinde eczane, dermokozmetik, ıtriyatla ilgili çok sayıda eğitime katılıp sertifika aldım. 2004-2008 yılları arasında Antalya’nın en çok satış yapan eczaneleri arasına girdim. Seminerlere katıldım. İstanbul ve İzmir’de tüp bebek ilaçlarıyla ilgili konferanslara katıldım ve tüp bebeğe başvuran hastalara bilgilendirme ve Antalya’da az sayıda ilaç karşılayan eczane arasına girdim. 2007 yılında Berlin’e giderek Almanya’daki eczaneleri inceleyip sağlık hakkında bilgiler edindim. 2008 yılında Who is Who Başarılı İş Kadınları Dergisi ve Biyografisi ile teşekkür belgemi aldım. 2010 yılında Cevizli’de çalışmaya başladım. 2014 yılı yerel seçimlerinde Cevizli Mahalle Muhtarlığı 1.azası olarak seçildim. Cevizli’ye göstermiş olduğum emekler ve Cevizli aşığı olmamdan dolayı 2017 yılından bu yana Sayın Başkanımız S.Yalçın Çetininin daveti üzerine Cevizlililer Yardımlaşma Derneği yönetim kurulu üyeliği vazifesindeyim. Daha sayamadığım küçük küçük vazifelerim olduğu için bazen “Ne meslekle uğraşıyorsunuz?” dediklerinde gülümseyerek “Görev kadınıyım” diyorum.

Akseki ve Akseki’li olmak size neler kattı?

İş hayatımda; önce de bahsettiğim gibi 11-12 yaşlarımda ticarete başlayan biri olarak Akseki’li olmak daha doğmadan bana bir şeyler katmış meğerse. Sosyal yaşamımda da Akseki’liyim dediğim zaman bayan olduğum için



bazı alanlarda önyargılı bir toplum olmamıza rağmen “Akseki mi? Zor bir anlaşma olacak. Ticarete iyisinizdir” diye tepkiler aldığım olmuştur. Gerek sosyal, gerekse iş hayatımda Akseki’li/Cevizli’li olmaktan çoğu işim ve dostluklarım sağlam temellere dayanmıştır.

Girişimci yönünüzün Akseki’li olmanızla bir ilgisi olabilir mi?

Kesinlikle “Evet” diyeceğim. Aksekili sonradan olunmaz, doğulur. Alanında başarılı olan kişilere bakarsanız çoğu Akseki’lidir. Genetik mirasımızla beraber bugün bir çok sektörde başarı gösteriyoruz.

Sizce Neden Akseki’liler zekidir?

Cevizli’ de yaşamaya başlamadan önce sevdiğim bir dostum bana şunu dedi: -“40 Yahudi 1 Kayserili, 40 Kayserili 1 Aksekili” Bu sözü doğrulayan çoğunlukla pratik zekaya sahip dikkatle yaklaşılması gereken insanlardan sadece birisinin dedi. Cevizli’de yaşadıkça Akseki’li neden zekidir, ayrıcalıklıdır’ sorularının cevabını kendimce yorumladım. Bir yörenin coğrafi ve iklim şartlarının



düşünmekteyim.

Uzun vadede Akseki için yapılması gerektiğini düşündüğünüz veya yapmayı planladığınız şeyler var mı?

Öncelikle bulunduğum yer Cevizli için; düşüncede kalmayarak 7’den 70’e herkesin fikrini alıp icraate geçilmesinden yanayım. Burada 8 yıldır esnaflık yapıp hizmet vermekteyim yani 6 ay Cevizli dışında yaşayıp 6 ay burada yaşıyor değilim. 12 ay boyunca kış-yaz burada yaşayan biri olarak her havayı soluyan, mesleğim icabıyla her insanın psikolojik durumunu gözlemleyerek Cevizli ve köylerdeki sosyo-ekonomik yapıyı bilerek şunu düşünmekteyim; Cevizli ve yöresinin tek ihtiyacı olan şey nüfustur. Yerleşik nüfusumuz çok azdır. Bunun sebebi iş sahanının olmamasıdır. İş sahasının alternatif turizm ve reklamla olacağını düşünmekteyim. Babamın da mezun olduğu Cevizli İlk-Ortaokulu’nun bugünkü öğrenci sayısının toplamı en fazla 120 öğrencidir. Bu demek oluyor ki genç nüfus hiç denilecek kadar azdır. Göç vermekte olan bu yerde günden güne eğitim, sağlık, esnaflarımız erimektedir. Kalıcı çözümlerin bir an önce hayata geçirilip alternatif turizm, Akdeniz Üniversitesi’nin bir kolu call center (çağrı merkezi) kuruluşlarıyla Akseki/Cevizli yöresinin nüfusunu arttırabileceğimizi düşünmekteyim. Hep birlikte tüm Akseki’liler olarak umutsuzluğa kapılmadan ilerleyip, bir telefon açıldığında “Neredesin?” sorusuna “Cevizli’deyim” derken “Denizli mi?” sorusuyla karşılık almanın acısını hissedip el ele verip bu sorunun cevabını Cevizli’ye çevirmek için elimden geleni yapmaya şahsım ve ailem adına hazırım .Genetiğimizin mirası olarak zeki bir toplum olan Akseki’li olmanın ayrıcalığıyla başaracağımıza inanıyorum. İzmir’in Şirince Mahallesi’ni örnek alırsak daha düne kadar Cevizli gibi bir kasabayken şuan en çok turist alan mahallelerinden birisi haline geldi. Reklamın önemini buradan anlayabiliriz. Cevizlililer Yardımlaşma Derneği Sayın Başkanımız S.Yalçın Çetin’in ve yönetim kurulu üyelerinin bu konudaki azmi ve emeğiyle ayrıca Beyoğlu Aksekililer Platformu’nun bu zamana kadar yapmış olduğu çalışma ve faaliyetleri meyvesini vererek

artık tüm Akseki derneklerimizi bir araya getirecek formüller üzerine konuşulmaya başlanmıştır. Toplumsal hayatımızda önümüze hedefler koyarak gidersek başarıya ulaşacağımızı düşünüyorum. Eskiden olduğu gibi köy enstitüleri tarzında eğitim öğretimin önemini vurgulayarak Akseki ve yöresinde eğitim sahaları geliştirilmelidir. Cevizli toplumundaki kadınlarımızın erkeklere nazaran daha fazla nüfusa sahip olmaları ve her konuda destek vermeye hazır olmaları markamız için çok önemlidir. Cevizli’yi merkez olarak alırsak Bademli’den Süleymaniye’ye, Değirmenlik’ten Susuzşahap’a,Günyaka’dan Çınardibi’ne, Gümüşdamla’dan Kuyucak’a ve Salihler’e kadar olan Akseki’nin üst köyleri olarak adlandırılan köylerimizdeki kadınlarımızın yeniliklere açık, azimli ve memleket aşığı olduğunu gözlemlerimden bilmekteyim. Hep birlik olup ileri taşımaya hazırız diyebilirim. Sonuç olarak Akseki başlığı altında sen-ben demeden BİZ olmalıyız. Tekrar BİZ olmalıyız ki MARKA olalım.

Bu keyifli sohbet ve ayırdığınız zaman için sizlere teşekkür eder, başarılarınızın devamını dilerim. Sözlerime bu konuyla alakalı çok güzel bir sözle son vermek isterim. “Uğruna başarısız olmaya degecek hedeflerin var mı? Başarı azim gerektirir, azim ise irade. Bazı hedefler başarısız olmaya da değer. Gerçek başarı,başarısız olma korkusunu yenebilmektir. (Paul Sweeney)



Savrulma

I. TANIŞMA VESİLESİ

Bu yazının sebep-i vücudu; sevgili kardeşlerim Nurhan-ilker ARISOY’la bir akşam sohbetinde laf lafı açıp da ucu dergilere, yazılara uzanınca onlardan gelen, “Abi bizim Akseki Dergisine de bir şeyler yazsana” teklifidir. O sırada başka bir dergi için uzunca bir makalenin hazırlığıyla meşgul olduğumuzdan biraz da zaman almıştır.

Geniş yelpazeli okuyucu kitlesine hitabeden bir dergiye yazacak konu bulmanın kolay olmadığını düşünürken, memlekete dair kadim gönül burukluğumuz depresip, kimimizin tam ciğerinin ortasında kimimizin kıyısından bucağından yaşadığı ortak bir memleket meselesi imdada yetişmiştir.

II. DEMOGRAFİK DEĞİŞİM

Topumlarda, zamanın akışı içinde farklılaşan sosyal, ekonomik, teknolojik şartlara bağlı olarak demografik değişim kaçınılmazdır ve her toplumda yaşanmış, yaşanmaktadır. Bizde bu değişim özellikle 50’lerden sonra kırdan, köyden şehirlere doğru tek yönlü ve giderek ivme kazanan bir akış izler. Hikâye muhtelif ama sonu aynıdır. Kimi geçim derdiyle, kimi tahsil yapmak için, kimi macera hevesiyle büyük şehirlere koşturmuş ve oralarda yerleşip kalmıştır. 65’te bu değişimin bir başka örneği yaşanmış, Almanya ağırlıklı Avrupa vakumuyla da on binler aynı yönde çekime kapılarak köylerini boşaltmıştır. Dar sosyolojik çevreden, cemiyet (sosyolojik kavram olarak geniş, kimsenin kimseyi tanımadığı toplumsal yaşam biçimi) hayatına doğru hızlanan bu tek yönlü akışkanlığın sebepleri yıllardır tartışla gelir ama temelde yatan âmil, tipik bir motivasyon problemi.

İnsanoğlu ihtiyaçlarıyla vardır. Bu ihtiyaçlarını karşılamak için içten ve dıştan güdülenir ve ihtiyaçlarını gidereceğini umduğu kaynaklara yönelir. Mutlu mesut yaşayıp gittiği ata topraklarında bu kaynakların azaldığını (ektiği, biçtiği, ürettiği ile geçinemez hale geldiğini/getirildiğini) gören köy,

kır, taşra insanımız da bu motivasyonla, en temel yaşama ihtiyacını gidermek için yeni alanlar aramaya başlamıştır. Bu alanları işaret eden veriler de taşı toprağı altın şehirler suretinde, sürekli özendirilmiştir. Geriye kaçınılmaz olarak tarlayı, sabanı, hayvanı terk edip yollara düşmek kalmıştır.

Bu girişi yapmaktan amacımız, haddimizi aşıp sosyolojik bir analize kalkışmak değil, köklerimizle bağlarımızı iki kuşak öncesiyle sınırlandıran bu sağlıksız demografik değişimin insani boyutta yol açtığı savrulmaya ve sonuçlarına âcizane dikkat çekmektir.

III. ŞAĞLIKSIZ DEMOGRAFİK DEĞİŞİMİN FATURASI

O halde lafı daha fazla dolaştırmadan sadede gelelim ve bu toplumun sıradan bir üyesi olarak, görebildiğimiz sonuçlardan önemli birkaçını sizlerle de paylaşalım.

1. Kökenlerimizden uzaklaşıyoruz.

Hangimizin evimizde bir soy ağacı şemamız var? Hangimiz dedemizin babasının ve ondan önceki atalarımızın adını, sanını biliyoruz? Soyumuz nereden göçüp gelmiş, atalarımız neyle meşgul olmuş, nasıl yaşamışlar, meslekleri neymiş sorularına cevaplarımız var mı? Bu soruları sorarken olası saptırmaların önünü kesmek için bir noktayı ehemmiyetle açıklayalım. Yakınmamız tamamen, “Geçmişini bilmeyen geleceğini inşa edemez”, “Nereden geldiğini bilmeyen nereye gideceğini de bilemez” hakikatine dayanmaktadır. Yani soy, sop derken ırkçılığı filan kastetmiyoruz. Dünyada birbiriyle kaynaşmamış, katışmamış, karışmamış millet, toplum, topluluk var mıdır? Önemli olan bilmektir. Bilmek ve hatasıyla sevabıyla geçmişin birikiminden yararlanarak sonraki nesillere daha iyi bir gelecek bırakabilmektir. Elbette tarihi tersine döndüremezsiniz. Modernleşme mi, asrileşme mi, medenileşme mi her ne dersiniz deyin, çağın gereklerine kayıtsız kalamazsınız,

Mete Numanoğlu
Kurumsal Eğitim Danışmanlığı

değişeceksiniz. Ama geçmişinizi silip atarak, geleneklerinizi ve göreneklerinizi ithal alışkanlıklarla değiştirerek değil. Çağdaşlaşmada ulaşmak istediğimiz batıya bir bakın. Bir Avrupalı, on göbek geçmişini bir çırpıda sayıverir. Ne köyünü terk eder ne de iki yüz yıllık şatosunu yıkıp yerine kırk katlı rezidans diker.

2. Sıla-i Rahmi unutuluyoruz.

Çevrenizde ata ocağını, akraba yurdunu, uzak yakın demeden her vesileyle ziyaret eden kaç kişiyi hatırlıyorsunuz? Yapamadığımız için mazeretimiz (!) çoktur elbet. Bu satırların yazarı da “Herkes yerinde yurdunda sağ salım olsun, otursun” düşüncesiyle memlekete ve akrabaya yıllarca uzak kalır. Yaş kemale erince, ağabeyinin irşadıyla sila-i rahim (1) nedir hatırlar da, beş yaşında terk ettiği baba ocağı Akseki’yi ve ana ocağı İbradı’yı, ilki kırklı yaşlarında olmak üzere, iki defa ziyaret edebilir. Akseki’de camiden yukarı çıkan taş döşeli dik yokuşun ortalarındaki çocukluk evini ve yanındaki sarnıcı; kapısına kilit vurulmuş, bakımsız asmasında inadına üzümleri olgunlaşmış, virane dede evini neredeyse bıraktığı gibi bulur ama dedesinin mezarını bulamaz. Çünkü sorup öğreneceği bir tanıdığını, bir akrabasını da bulamaz. Yabancı gibi dolaşır ve içi buruk ayrılır dede ocağından. Oysa sila-i rahim, tekraren emredilen çok önemli bir kulluk görevidir. (2), (3)

3. Âdap, ahlâk erozyonu yaşıyoruz.

Sosyologlar; köyünün, kasabasının, mahallesinin dar çevresinde büyük küçük bilir, hak hukuk tanır, edepli insanın, kimsenin kimseyi tanımadığı cemiyet hayatına giriverince tanınma, kınanma, mahcup olma baskısından kurtulmanın verdiği rahatlıkla eski alışkanlıklarını terk ederek ahlaki normlardan uzaklaşabildiğini söyler.

Haksız da değiller. Çevrenize bir bakın. Yaşlı insanlar otobüste, metroda ayakta giderken koltuklarda delikanlılar, genç kızlar oturmuyor mu? Ata yurdunda, eline süpürgeyi almışken komşusunun evinin önünü de süpürüveren kadını, site hayatına geçince halısını, kilimini, sofra bezini, tanımadığı alt kat komşusunun açık penceresine, balkonuna boca etmiyor mu? Okul önlerinden geçerken gencecik evlatlarımızın ağızlarından çıkanları duyunca yüzümüz kızarmıyor mu? Akşam televizyon haberinde, uyuşturucu kullanma yaşının dokuzlara onlara indiğini duyunca, vah vah dedikten sonra bu faciayı iki dakikada unutup yemeğimize kayıtsızca devam etmiyor muyuz?

4. Duyarsızlaşıyoruz.

Kulağına çocukluğundan itibaren üflene gelen "Komşun aç yatarken uykuya varma" peygamberi öğüdüyle yetişmiş nesillerin fertleri olarak, apartmanımızdaki yan komşumuzun bırakın halini ahalini, adını biliyor muyuz? Asansörde, merdivende, bina girişinde karşılaştığımız insanların, apartman komşumuz mu yoksa hırlı ya da hırsız bir yabancı mı olduğunu kestirebiliyor muyuz? Alt katımızın düğününden ya da cenazesinden haberimiz oluyor mu? Hayrımız dokunmuyorsa bile hiç değilse elimizle, dilimizle komşuya zarar vermekten kaçınmaya özen gösteriyor muyuz? (4) Üst komşumuzun kırk yılda bir ziyarete gelen torununun patirtisine hoşgörülle bakabiliyor muyuz yoksa anında tavana tak tak vuruyor muyuz? Son kira evimde, alt kat komşumun oğlunun gece yarılarında kadar gitiriydi yaptığı kulak tırmalayan bestelerine, çocuklarımızın "Baba yarın sınavımız var, uyuyamıyoruz" yakınmalarını teskin ederek sabır gösterdikten ve kendisine tek cümle şikâyetle bulunmadıktan sonra, aynı komşumun bir gündüz vakti kapıma dayanarak halı yıkama makinesinin sesinden şikâyet edip işi polis çağırmasına kadar vardırmaya çalışması bilmem somut bir örnek olur mu? Üst katımdaki yalnız yaşayan yaşlı hanımın, gece saat kaç olursa olsun, ses çıkaran terliklerinin sesinin kesilmesini beklediğini ve ondan sonra onun vukuatsız uykuya çekildiğini anlayıp rahatlamış olarak uykuya daldığını hatırlarım. Çocuklarımızın eğitimini televizyona, tablete havale etmiş ana babalar olarak nefsimize güç

geleceğini biliyoruz ama sanırız onlara (yoksa önce kendimize mi deseydik?), "Kusur görendedir" (5) felsefesini öğretmeliyiz. Biraz daha açarak, "Başkalarında sizi rahatsız eden söz ve davranışları onların yüzüne vurmadan önce kendinize, 'acaba biz hayatımız boyunca hiç kimseyi rahatsız etmedik mi?' sorusunu sormanızda fayda var" tembihatında bulunmamız gerekmiyor mu?

5. Yabancılaşıyoruz.

Bu savrulma; artık bırakın sıla-gurbet arasındaki coğrafi uzaklığı, bir kucaklaşma mesafesindeki aile içi iletişimde bile ciddi sorun haline gelmekte. Akşam yemeğinden sonra, masada bir yarım saat daha oturup çocuklarıyla halleşip dertleşen, Kitabı açıp onlara dünyasını, ahiretini öğreten kaç aile kaldı dersiniz? Samimi olarak bu çabayı gösteren ana babalar, çocuklarıyla müşterek bir dilde buluşabiliyorlar mı? Dil, toplumların geçmişten geleceğe birlik ve bütünlüklerini, beraber düşünüp davranıp tasada ve sevinçte beraber ağlayıp beraber gülmelerini sağlayan harçtır. Her geçen zaman harcımızın çimentosundan alıyor, kum gibi dağılıyoruz. Çocuklarımızla ve torunlarımızla Türkçe mi yoksa internet diliyle mi iletişim kurabiliyoruz? Ne acıdır ki, kötü paranın iyi parayı kovması gibi, dilimizi doğru yazıp konuşmaya özen gösterenler, internet kuşağı tarafından alaya alınır oldu. Geçenlerde, dil hassasiyeti gösteren birisiyle dalga geçtiğini sanan bir aymazın aynen; "De nin da nin ayrı yazılmasına kafayı takmış yararsız tip" diye bir tweetini okudum. Çok öykündüğümüz Batı insanı, bakın dilini korumak için ne kadar kısıncı davranıyor. İnsanoğlunun aya ayak bastığı gece Fransız Dil Akademisi, sabaha kadar toplantı halindeymiş. Dertleri neymiş biliyor musunuz? Eğer "aya ayak basmak" fiilinin Fransızcasını hemen üretemezlerse İngilizce fiilin kendi dillerine girmesinden korkmuşlar.

6. Üretmeden tüketiyoruz.

Bu savrulmanın insani açıdan yarattığı sosyal travma yanında, bir de ekonomik boyutta verdiği zarar var ki son olarak ona da değinmeden geçemeyeceğiz. Tarım ve hayvancılık yapılan kırsal yerleşim bölgelerinin terk edilmesi nedeniyle köy kaynaklı üretimin ciddi boyutta azalması, yıkılan fabrikaların

arazilerinde AVM'lerin türemesi, kredi kartı enflasyonu ve karta on taksit uygulamalarıyla tüketimin katlanarak artması sonucu; köylüsü köyünde, şehirlisi şehirde yaşayıp mal, hizmet ve teknoloji üretimiyle ekonomisine katma değer veren ülkelerden kasaplık hayvan, et, buğday, cep telefonu ithalatımız patlayarak artıyor. Yakın zamanda Yunistan'dan saman ithal ettiğimiz haberiyle içimiz acımadı mı? Anamur muzunu ithal muzla rekabet edemiyorsa, cevizi taa Arjantin'den alıyorsa, raflarımız yağurda, çikolataya, şekere, gofrete, oyuncuğa kadar ithal ürünle dolup taşıyorsa nedenlerini demografinin bu sağlıksız ve kontrolsüz değişiminde aramayıp da nerede arayalım?

IV. SÖZÜN SONU

Dibe vurmanın, eğer farkına varmışsanız ve ayaklarınızda derman da kalmışsa bir avantajı vardır. Ayağınızı vurur ve o hızla yukarı doğru sıçrama yaparsınız. Genellikle de kurtulursunuz. Umalım ki bir yandan iç ve dış meselelere angaje olmuşken bir yandan da herkesin kendi yerinde mutlu yaşaması ve yaşadığı yerden ülke ekonomisine katma değer sağlaması için uygun koşulları oluşturacak projeleri de planlamaya ve hayata geçirmeye imkan ve zaman buluruz. Bunun için her birimize hiç de küçümsenmeyecek hayati görevler düşüyor. Çok mu teorik buldunuz? Peki çıkita muz yerine yerli muz yemeyi, televizyon reklamlarında insanların nefsinin kışkırtan özendirici öğeleri biraz törpülemeyi, konaklı, holdingli, vurdulu kırdılı diziler yerine manevi değerleri öne çıkaran diziler yapmayı, hesabı bizden sorulacak olan çocuklarımızın bedenleri kadar zihinlerini ve ruhlarını da sağlam kılacak ilgi, ciddiyet ve çaba göstermeyi de mi beceremeyiz?

KAYNAK/DİPNOT:

- (1) Sıla: ulaşmak, kavuşmak, bağ, irtibat. Rahim: Yakınlık, acıma, şefkat, akrabalık. Sıla-i rahim: Akrabayı ziyaret, akrabalık bağlarını güçlü tutmak. (Kur'an ve Sünnete Göre Sıla-i Rahmin Önemi, Doç. Dr. Mehmet EREN, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, Sayı:12/2008, S:369-380, [ktpisam.org.tr/pdfdirg/D02533/2008_12/2008_12_ERENM.pdf](http://www.ktpisam.org.tr/pdfdirg/D02533/2008_12/2008_12_ERENM.pdf))
- (2) Bakara, 2/83; Rad, 13/21,25; Nahl, 16/90; İsrâ, 17/26
- (3) İlmihal II, İslam ve Toplum, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, s. 530
- (4) İlmihal II, İslam ve Toplum, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, s. 479
- (5) Yunus Emre televizyon dizisinde Taptuk EMRE'nin sözü.

DACIA
GROUPE RENAULT



**Sandero
Stepway**

Bazıları
**gösteriş yapar,
o kendini gösterir.**

Sanat Köşesi: Bedri Rahmi Eyüboğlu

Bedri Rahmi Eyüboğlu, Cumhuriyet Dönemi şair, yazar ve ressamlarımızdandır.

1911’de Giresun Görele’de doğdu. Beş çocuklu bir ailenin ikinci erkek çocuğuydu. Ressam Zeki Kocamemi, Bedri Rahmi’nin yeteneğini fark eden, ona yol gösteren ilk ustasıdır. Aynı dönemde bir öğrenim bursu ile Fransa’ya giden Sabahattin Eyüboğlu ise Fransa’dan gönderdiği resim kitaplarıyla kardeşinin Batı sanatından haberdar olmasında büyük rol oynadı.

Bedri Rahmi, 1929 yılında İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi’nde profesyonel sanat eğitimi almaya başladı. Ziya Güran, İbrahim Çallı, Léopold Lévy’nin atölyelerinde kendini geliştirmesinin yanı sıra Ahmet Haşim’den de estetik ve mitoloji dersleri aldı.

1931 yılında Fransa’ya ağabeyinin yanına gitti. Fransa’da Gauguin, El Greco, Cézanne, Matisse, Braque, Chagall gibi ustaların resimlerinden

etkilendi ve onların eserlerini, tekniklerini inceleme fırsatı buldu. Bu dönemde incelediği ressamların Doğu’ya ait motifleri ve simgeleri kullanmaları Bedri Rahmi’nin fazlaca ilgilendiği bir konu oldu.

Güzel Sanatlar Akademisi’nin 1936 yılında diploma yarışmasında ‘Hamam’ adlı çalışması ile birinci olur. Eyüboğlu’nun bu erken dönem nülerinde görülen renkli dekoratif unsurlar, ünlü Fransız ressam Henri Matisse’ye duyduğu ilgiyle de beslenen bir Batı-Doğu sentezi arayışını hissettirir.

İlk Geçen Treni Seyreden Köylüler, çok renkli, Van Gogh’u çok anımsatan ve onun Güney Fransa’da yaptığı manzara gibi ayrıntılı bir manzara içinden duman salarak geçen bir treni, işlerini bir an bırakarak izleyen köylüleri anlatır.

Yurda döndükten sonra 1937 yılında Devlet Güzel Sanatlar Akademisi’ne resim öğretmeni olarak atandı.



Elif Uzun

Cumhuriyet Halk Partisi’nin Halkevleri aracılığıyla düzenlediği yurt gezilerine katılarak 1938 yılında Edirne’ye gitti. Bu yurt gezilerinin etkisiyle Anadolu insanını konu alan resimler yapmaya başladı. Bu dönem resimlerinde köy manzaraları, köy kahveleri, faytonlu yollar, iğde dalı takmış gelinler gibi Anadolu’ya özgü görünümeler egemendir. 1940’lardan sonra duvar resimlerine yönelen Eyüboğlu, 1941’de de yine yurt gezileri ile Çorum’a ve İskilip’e gitmiştir. İskilip gezisi onun resim anlayışı üzerinde derin etkiler bırakmıştır. Resimlerinde han avluları, halay çekenler, çocuk emziren kadınlar, saz çalan âşıklar gibi temaları işlemeye başlamıştır.

Yurt dışı tecrübesinden sonra D Grubu Ressamları’na da katılan Eyüboğlu, grubun sert geometrik formları ön plana çıkartan analitik kübizm



anlayışına ilgi duyar. Bu arada ortak bir yaklaşım olarak Matisse’ye de ilgi duyarak motiflerin görsel etkilerine yönelir. Bu dönemde sanatçı konu olarak önce yerelliğe, sonra biçim olarak motifsellğe ulaşan bir araştırma dönemine açılır. Aynı yıllarda

geleneksel el sanatlarının izindedir ressam. Bu arayış, nakışlar, yazmalar, motifler olarak döner sanatçının resimlerine. Yine 1950’li yıllarda Bizans mozaiklerini tanıma şansı yakalar. Kariye’nin müzeye dönüşüm projesi içinde yer alan sanatçı, Kariye Camii/Chora Manastırı’nın mozaiklerini yakından inceleme fırsatı bulur. Bu dönemde yapmaya başladığı resimler benekler ve renklerle buluştuğu, anlaştığı ve onları renk renk tuvallerine taşıdığı dönemin başlamasıdır.

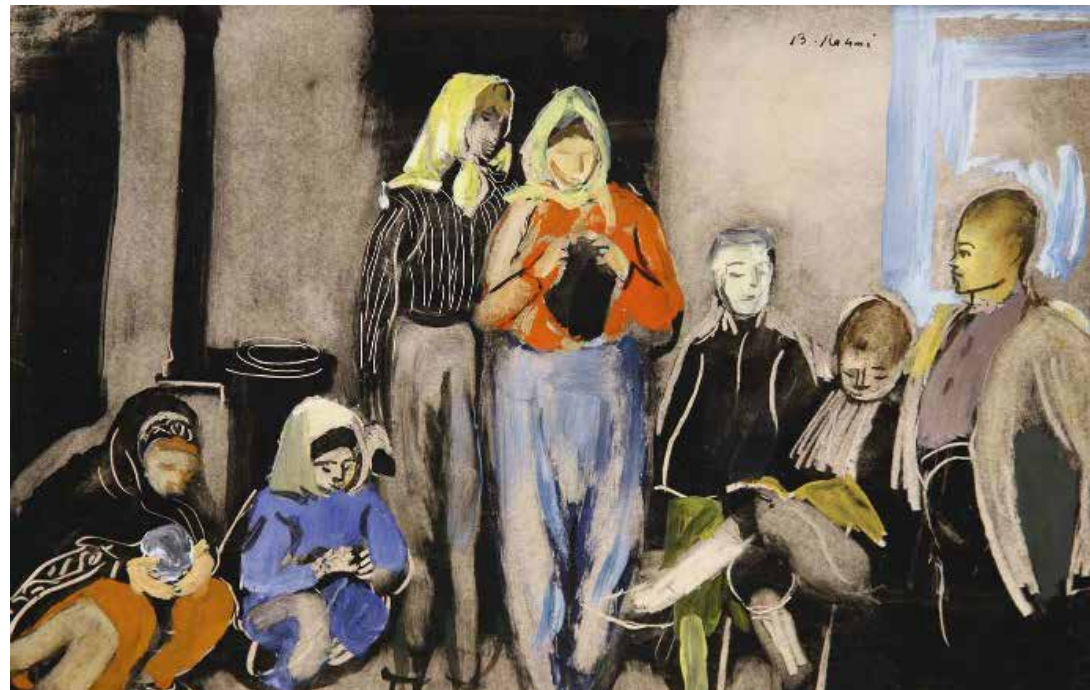
Bedri Rahmi Eyüboğlu’nun resimleri tahlil edilince iki temele ulaşmak mümkün: Biri, şair duyarlılığının kendine özgü yaratılışıyla kişisel kalan yönü. Öbürü, sanat felsefesi ve hayat görüşüne eklenen teknik olgunluğuyla yerli köklere inebilen ve o yüzden bütün dünyaya hitap edebilen tarafı.

Bedri Rahmi, 1961’de aldığı Rockefeller Bursu ile iki yıl için ABD’ye gider.

Bu dönemde zengin renklerle soyut biçimlere yönelir. Amerika Dönemi’nin sanatına başka bir boyut kazandırdığını ifade eder. Kaliforniya Üniversitesi, Berkeley’de iki yıl misafir profesörlük yapar. 1961 Ağustos’ta UNICEF yararına Eşeğin Üzerinde Çocuklarını Taşıyan Anadolu Köylü Kadın motifi Amerika’da kartpostal olarak basılır.

Bedri Rahmi Eyüboğlu, gücünün en çekici kısmını duvar süslemelerinde gösterecekti. Küçük mozaik taşlarının birleşim ve dağıtımı, beton fresk tekniğinde boyalar, seramikler yoluyla meydana getirdiği anıtsal çaptaki panolarında çağımız sanat anlayışına uygun olmakla Batı’dan ayrılmış, yerli çeşnisi belirli kompozisyonlar yapmıştı.

Çok sayıda öğrenci yetiştiren ve bir çocuk babası olan Eyüboğlu; 1975 yılında hayatını kaybetmiştir.





Atatürk ve Lozan

20.Yüzyıl'ın savaşlarını bitiren antlaşmaların en uzun ömürlüsü olan Lozan Antlaşması'nın ve onun hazırladığı koşulların üzerinde yükselen özgür ve bağımsız Türkiye Cumhuriyeti'nin bizler ve Türk Milleti için değeri açıktır.

Son yıllarda Lozan iler ilgili değerlendirmelerin gündemdeki yerinin çoğu zaman tartışmalı bir olumsuzluk taşıması, gerçekleri bilenler ve yaşayanlar için büyük bir haksızlık anlamı taşıdığı açıktır. Bir klasik söylem olan ve "tarihi olayların ait olduğu koşullar içinde değerlendirilmesi" zorunluluğunun ne kadar gerekli olduğu ama nerede ise bir keyfiyete dönüştüğü görülüyor. Gerçeklerden uzaklaşıp subjektif bir değerlendirme ile tarihi saptırmak ancak ve ancak kasıt veya cehaletin ürünüdür kuşkusuz...

Değişmeyen gerçek şudur ki, antlaşma ile Türkiye Cumhuriyeti'nin var olabileceği bir iklim yaratılmış, kanla çizilen sınırlar mürekkeple onanmıştır. Antlaşmanın kazandırdıkları kaybettiklerimize ağır bastığına ve

geçerli en uzun ömürlü antlaşmalardan biri olduğuna göre tarih zaten gereken değeri vermiştir.

İşgal görmüş yurt topraklarının tümünde kazanılan zaferler eşliğinde masaya oturduğumuz halde "yedi düvel" diye tanımlanan emperyalist devletler hala bu zaferi göz ardı etmek ve ne koparılabilirse umudu ile kibirli tavırlarını sürdürmekte sakınca görmemişlerdi. İşte bu durumda gösterilen sabır, beceri ve inatla savunulan bağımsızlık ülküsü bizi orada temsil eden Başdelege İsmet Paşa ve eşlik eden heyete aittir. Onları bu masada güçlü kılan ise müthiş bir öngörü becerisini hem savaşlarda ve hem de diplomaside sergilemiş olan TBMM Başkanı Gazi Mustafa Kemal Paşa ve TBMM iradesidir.

Sekiz ayı aşan iki aşamalı Lozan süreci sorunsuz bir süreç olarak algılanmamalıdır. Birinci Meclis'te zafer sonrası ortaya çıkan muhalefet, Vekiller İcra Heyeti Başkanı Rauf Bey ile İsmet Paşa arasındaki anlaşmazlık ve tabii ki İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Curzon'un anlaşmaya değil ama anlaşmamaya



Sacide Bolcan

Ankara Üniversitesi
Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi
Tarih Bölümü mezunudur.

Üniversitede geçirdiği yıllar ve mezuniyeti takip eden öncelikle iki yılı Ata'mızın manevi kızı Prof.Dr. Afet İnan'la çok yakın bir mesai ile geçmiştir. Tarih Bölümünde eğitimle edindiği birikimin en önemli kısmını bu birliktelikten doğan deneyimler ve tanıdığı tarihsel şahsiyetlerle görüşmeler oluşturur.Sonrasında İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde çeşitli ve önemli görevlerde bulunmuş,erken emekliliği sonrası tüm zamanını "Atatürk İlke ve İnkılapları"dersi vererek geçirmiştir.1999-2010 yılları arasında beş üniversitede görev almıştır.2009 yılında yayınlanmış"Atatürk'le Yakın Tarihimiz" adlı bir kitabı bulunan yazar halen bu işlevini çeşitli platformlarda yazılar yazarak ve konferanslar vererek sürdürmektedir.

Yakın zamanda Tunç yayınlarından çıkan, araştırmacı yazar Hıfzı Topuz'un önsözüyle ve Atatürk'ten anılarla anlam kazanan "Tarih Zevki" adlı kitabı yakın tarihimize ışık tutarak okuyucu kitlesinin ilgisini çekti.



niyetli tavrı bu süreyi unutulmaz kılmıştır. Buna rağmen Lozan, imzalar ile kesinleştiğinde ana problemlerimizi hallederek önümüzdeki taşları temizlemiş, halledilemeyen konularda da zaman kazandırmıştır. Barışa duyulan özlem ve huzur isteği de cabası elbette...

20 Kasım 1922 ila 4 Şubat 1923 ar4asındaki I.Dönem belirsizlikle biterken Lord Curzon ; "Ülkeniz ekonomik sıkıntıya düştüğünde yardım isteyeceksiniz. O zaman inatla sürüncemede bıraktığınız konuları birer birer cebimden çıkaracağım! " mealinde bir söylemle Paris trenine binmişti.

Ama yine bu muhatap kadronun ya da devletlerin önerisi ile 23 Nisan 1923'te görüşmelerin ikinci bölümü başladı. Değişen durum, İngiliz Delege'nin artık Curzon olmaması idi. Bu iki dönem arasında Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın 17 Şubat 1923'te "İzmir İktisat Kongresi" ni düzenleyerek özgür ve müstakil bir ekonomi için adeta "Misak-ı İktisadi" (ekonomi andı) niteliğinde kararları alması, aslında Lozan Heyeti'ne verilmiş men önemli mesajdır. Bizim için önemli unsurun milli bir ekonomi olduğu ve emperyalizme bundan böyle geçit vermeyeceğimizin ilanidir.

Bu yüzden Lozan'da II.Dönem biraz daha çözüm odaklı ve müsterih sonuçlanabilmiştir. Halledilemeyen ve ertelenen Musul sorunu yanında, kısmen çözümlenen Boğazlar sorunu, sınırlarımız dışında kalan Hatay sorunu yanında elde ettiğimiz sınırlarımız ve borçlardan arınmış özgür ekonomimiz yeni devletin kapılarını açmıştı.

Şu anekdotu aktarmadan geçemeyeceğim:

Sık sık suikast ihbarları alındığı için Lozan Emniyet Müdürü İsmet Paşa'yı uyarır ve kendisinin de güvenlik güçlerine yardımcı olmasını diler. İsmet Paşa:

"Ne yapmam gerekiyor?" diye sorar. Emniyet Müdürü:

"Arabanız forundaki Türk bayrağını kaldırınız." Diye devam ettiğinde İsmet Paşa:

"O bayrak kalkmaz, o yüzden beni öldüreceklerse sorun yok... Ankara'dan bir başka temsilci gelir bu görevi sürdürür!" diye cevaplar.

İşte Türk Milleti ve onun adına kararlar alan TBMM Hükümeti ile onun Başkanı Gazi Mustafa Kemal Paşa böyle vatansever ve özverili devlet adamları ile bu günlere ulaşmıştır. Savaş alanlarında gösterilen direncin bir başka şeklidir bu...

Hepsini minnetle anmak bugün bu topraklarda yaşayan hepimizin minnet borcudur.



Aksekili Ailelerin Geliri “Defne”den



sağlarken, bu işle uğraşan 5 kişilik bir aile ortalama 10 bin lira gelir elde ediyor.

Haber: Abdullah Çatlı

- “Bu yıl 150 ton kesim bekleniyor”

Sinanhoca mahallesi muhtarı Ahmet Güven, arazinin defne üretimine son derece elverişli olduğunu belirterek, bu arazilerde yetişen defne ağaçlarının da kalite oranının yüksek olduğunu, köy halkı olarak defne kesimi yaptıklarını kaydetti.

Firmaların Sinanhoca mahallesinden satın aldığı defne yaprağının İzmir’e götürüldüğünü anlatan Güven, defne yaprağının köylüler için önemli bir gelir kaynağı olduğunu ve bu yıl yaklaşık 150 ton civarında kesim yapılacağını söyledi.

- “Köyümüz için çok güzel bir gelir kaynağı”

Bahçelerinde ve dağda bulunan defneleri keserek köy meydanında alıcılara sattıklarını ifade eden Güven, “Yaklaşık 4 yılda bir kesim yapıyoruz. Köylümüze büyük bir gelir sağlıyor. Ortalama 150 ton civarında kesim yapacağız” dedi.

Güven, topladıkları defne yapraklarının kozmetik ve çeşitli alanlarda kullanıldığını dile getirerek, “Kilogramını 1 lira 50 kuruştan satıyoruz. İyi bir gelir elde ediyoruz. Defne, alıcı firmalar tarafından işlendikten sonra yurt dışına ihracat edilerek ülke ve ilçe ekonomisine de önemli katkı sağlamaktadır” ifadelerini kullandı.

- “İşletme müdürlüğü gözetiminde toplanıyor”

Akseki Orman İşletme Müdürlüğü yetkilileri ise belediyeye ait özel ağaçlandırmaya sahalarının 1987 yılında koruma altına alındığını belirterek, 4 bölgeye ayrılan alanda defne kesimi yapıldığını kaydetti.

İlaç ve kozmetik sanayisinde kullanılan ürünün yöre sakinleri için de önemli bir gelir kapısı olduğunu ifade eden yetkililer, yöre halkının işletme müdürlükleri gözetiminde defne yaprağı topladığını bildirdi.

Defne kesimi yaparak aile bütçesine katkı sağlayan Ramazan Arslan, her yıl dönüşümlü olarak defne kesimi yaptıklarını ve köylü olarak kesime hep birlikte girdiklerini söyledi. Defne yaprağının kilosu 1 lira 50 kr’a sattıklarını söyleyen Arslan, “Defne köylümüzün önemli bir geçim kaynağı. 49 yılına orman işletmesinden kiralı olan yerden kesim yapıyoruz. Her yıl dönüşümlü olarak kesim yapıyoruz.” diye konuştu.

Abdullah Sağlam ise, 4 bölgeye ayrılan kesim bölgelerinden her yıl kesim yaptıklarını söyledi. Sağlam, “Köylüler hep birlikte sabah saat 9’da başlarız. Kesime hep birlikte gireriz. Tüccar ayağımıza kadar gelerek defne yapraklarını alır. Köyümüzde yaklaşık 50 hane aileleri ile birlikte kesim yapar. Gelir kaynağımız oldukça iyidir. Köylüler, para kazandıkları bu sahalarını koruyup, Defnede kesilen dallar bir yıl sonra daha gür çıkıyor ve daha çok verim elde ediyorlar.” ifadesini kullandı.

Defne kesim işi yapan Tahsin Sağlam, 67 yaşında olduğunu söyleyerek “Aklim erdi ereli köyümüzden defne kesimi yapıyoruz. Bizim köyün defnesi oldukça kaliteli. Tüccarlar bizden alıp İzmir’e fabrikalara götürüyorlar. Fabrikalarda işlenip, Kozmetik ve ilaç sanayisinde kullanıyorlar. Ayrıca balıkların arasına koyuyorlar.” diye konuştu.

Fatma Büyükarıslan ise, defne yaprağının kendilerinin büyük gelir kaynağı olduğunu, dönüşümlü olarak farklı bölgelerden her yıl kesim yaparak aile bütçelerine katkı sağladıklarını söyledi.

Ailesi ile birlikte defne yaprağı toplayan Hasan Arslan ise, defne kesimine köylü olarak hep birlikte başladıklarını söyledi. Hava şartları iyi gitmesi durumunda kesimin 10-15 gün sürdüğünü söyleyen Arslan, “Eşim ve çocuklarım ile birlikte ailece kesim yapıyoruz. Defnenin kesimi oldukça zor. Fakat aile bütçemize büyük katkı sağlıyor. Bu yılki gelirimiz ise yaklaşık 8 bin lira civarında olur. 70-80 aile defne kesim işine girdi.” diye konuştu.

İlaç, gıda, kimya, boya ve kozmetik sektöründe kullanılan defne yaprağı, Antalya’nın Akseki ilçesinde orman köylüsüne geçim kaynağı oldu.

Akseki’nin Sinanhoca mahallesinde hasadına başlanan defne yaprağı, her yıl yaklaşık 100 aileye gelir sağlıyor. Sinanhoca mahallesindeki aileler, sabahın erken saatlerinden itibaren çocuklarıyla birlikte defne yaprağını toplamak için ormanlık alanlara gidiyor. Dik yamaç ve kayalıklar arasında toplanan defne yaprağı, traktörlere yüklenip, toplama merkezi olan mahalle meydanına taşınıyor. Buradan firmalar tarafından alınarak Avrupa ve ABD ülkelerine ihraç edilmek üzere İzmir’e gönderiliyor.

Antalya’nın Akseki ilçesi Sinanhoca Mahallesindeki köylülerin 49 yılına kendilerine tahsis edilen 3 bin dönümlük arazide ürettikleri defne yaprakları, geçim kaynakları oldu.

Sinanhoca Mahallesindeki köylüler, Bakanlar Kurulu’nun 2002 yılında 49 yılına köyün tüzel kişiliğine tahsis ettikleri 3 bin dönümlük alanda, çeşitli ilaç ve kozmetik ürünlerinde kullanılan defne yapraklarını üretiyor.

Söz konusu dönemde üretim yapılacak bölgenin tel örgülerle çevrilmesi, temizliği ve diğer işlemler için 2 bin 615 lira kredi desteği sağlanan köylüler, 4 bölgeye ayırıldıkları alanın her yıl bir bölümünde ocak ve şubat aylarında kesim işlemleri yapıyor.

Köy meydanına getirilerek buradaki alıcılara kilogramı 1 lira 50 kuruştan satılan defne yaprakları, daha sonra kamyonlara yüklenerek İzmir’de kozmetik üzerine faaliyet gösteren firmalara götürülüyor.

Köylülerin büyük çoğunluğu yılın bu dönemlerinde defne kesimiyle uğraşarak geçimini



Girişimci Ruh: Selda Güleç

Röportaj: Elif Uzun
Rasih Kaplan



bu dönem bana hayatımın her alanında işime çok yarayan bir bilinç kazandırdı. Aslında hayattaki her şey bir projedir. Eğer böyle düşünür ve programlarsanız işiniz çok kolaylaşıyor. Bu hayatın her alanında mümkün. Sosyal ilişkiler, aile ilişkileri, evlilik hayatı ve iş hayatına bu bakış açısıyla bakmaya başladıktan sonra hayatım çok kolaylaştı.

Evren sürekli çalışıyor ve etrafımız mucizelerle dolu ben buna yürekten inanıyorum. Sadece bunları görmemiz gereken farkındalığa ulaşmak gerekiyor. Yürekten istemek ve emek vermek insanı kesinlikle istediği noktaya götürüyor.

SG İmalathane fikri nasıl oluştu?

Mutfak benim hayatımda hep vardı. Yemek pişirmeyi ve yemekten çok sevdim. Marifetli bir annenin ve estetik kaygısı çok yüksek bir babanın evladı olarak büyüyünce; ister istemez bu konuda bir vizyonum oluştu.

Ben çok misafir ağırladığım ve yemek yapmaya da meraklı biri olduğum için, sosyal medya da paylaşımlarımı yaparken mutfağıma imalathane ismini koymuştum. Örneğin; imalathane bugün çok çalıştı, imalathane pazara gitti vs gibi. Ben bu paylaşımları yaparken sosyal



medyadaki takipçi sayım çok arttı, hatta insanlar beni dışarıda tanımaya başladı... Çevremın ısrarı ve benim de merakıyla birlikte bir yer açma fikri yavaş yavaş oluşmaya başladı. İsmi ise kendi kendine oluştu zaten. 'İmalathane'

SG İmalathane nasıl bir yer?

Burası bir kafe yada restaurant değil. Burası kolektif bir mekan. Servis elemanımız yok mesela, birlikte pişirip, masaya taşıyıp yiyoruz. Sağlıklı beslenmeye yönelik atölyeler düzenliyoruz. Biz burada bazen bir tabloyla bir yemeği eşleştirip konseptler yaratıyoruz, ya da bir filmle birlikte yeme etkinliği düzenliyoruz... Aylık atölye programlarımız oluyor,

Uzun yıllardır dergimize yazdığı yazılardan biliyorsunuzdur Selda Güleç'i. Kendisi İngilizce öğretmeni, 2 çocuk annesi ve daimi bir öğrenci.

Kendini anlatırken, 'Öğretmenlik benim özgürlük alanım. Ben okula girdiğimde ruhum uçuyor, sürekli gençlerle bir arada olmak enerjimi taze tutuyor ve beni besliyor' diyor. Ve bu cümleleri kurduğu sırada gözlerinden yayılan ışıkla bunu direkt olarak kanıtlıyorda. Selda Güleç uzun yıllardır devam ettiği mesleğinin yanında girişimci ruhuna daha fazla engel olmayarak SG İmalathane'yi kurdu. Kendisi bu yola nasıl çıktığını anlatırken de girişimci olmakla ilgili olarak; 'Ben hiç kimsenin bir anda girişimci olabileceğini düşünmüyorum. O girişimcilik ruhu belli bir yaşamışlığın ve birikimin ardından oluşuyor' diyor.

Selda Güleç ile hem SG İmalathane'nin nasıl oluştuğunu, hem de son dönemde gittikçe popüler hale gelen ama çoğu zaman yanlış anlaşılan 'sağlıklı beslenme trendi' hakkındaki görüşlerini konuştuk.

Bize kendinizden bahseder misiniz?

Bursa Anadolu Lisesi'nin ardından Boğaziçi Üniversitesi'nde lisansımı tamamladım. Bahçeşehir Üniversitesi'nde eğitim bilimleri dalında aldığım eğitimin ardından da Marmara Üniversitesi'nde doktora yaptım.

Ortaköy Zübeyde Hanım Kız Meslek Lisesi'nde İngilizce Öğretmenliği'ne devam ederken bir dönem de Milli Eğitim Müdürlüğü Projeler Koordinatörlüğü'nü yürüttüm. Çok fazla projeye dahil olduğum



katılımcılarla birlikte burada eğitimlerimizi gerçekleştiriyoruz.

Mekanın diğer bölümünde de; farklı alanlarda yeteneği ve birikimi olan kadınların meraklarını bir üretime çevirebilecekleri bir alan kurguladım.

Hep girişimci bir insan mıydınız?

Ben hiç kimsenin bir anda girişimci olabileceğini düşünmüyorum. O girişimcilik ruhu belli bir yaşamışlığın ve birikimin ardından oluşuyor. Farklı okullarda sürdürdüğüm eğitim hayatım bende bu ruhun oluşmasındaki en önemli etken sanırım. Ben öğrenmeyi hep çok sevdim ama bir o kadar da emek vermeyi seviyorum. Çalışkanlık benim için bir hayat felsefesi gibi. Ben gelişimin sonsuz olduğunu düşünüyorum ve bu yüzden hep kendimle yarışıyorum. Herkesin belli dönemlerde fikirleri oluşur, yeni başlangıçlar yapmak ya da adımlar atmak ister. İşte ben böyle dönemlerde; eğer kişinin kendine olan güveni tamsa olumsuzları sürekli göz önüne alıp, mükemmeliyetçi bir yaklaşımla düşünüp ertelemesini, ya da ‘Şu da olsun da öyle başlarız’ demesini doğru bulmuyorum. Hani derler ya ‘Kervan yolda düzülür.’ Önce bir yola çıkın, eksikler zaten zamanla tamamlanır. Önemli olan yola çıkmak, adım atmak.

Beslenme kültürünüzde Akseki’nin yeri nedir?



Eşimle evlenince onların yöresel yemekleri hayatıma girdi; Akseki Mutfağı. Bambaşka malzemeler... Balkan Göçmeni bir ailede büyüdüğüm için birbirine çok zıt olan bu iki farklı mutfak kültürü bana başka bir bakış açısı kattı. Mutfaktaki tüm pratikliği de eşimin annesiyle beraber yaşadığım yıllarda ondan öğrendim. Akseki benim hayatıma girdikten sonra, mutfağımda da olmazsa olmazlarım oluştu bu yöreden. Örneğin; kekik, tahin, bulgur gibi.

Sağlıklı beslenme bilinciniz nasıl oluştu? Ve son dönemde popüler hale gelen bazı beslenme akımları var. Bunlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Anne olduktan sonra çocuklarım için daha sağlıklı yemekler ve malzemeler arayışına girdim. Bunları öğrenirken bir taraftan da yeni teknikler de keşfettim; örneğin un ile yağ kavurmamak gibi ya da zeytinyağını çok yüksek sıcaklıkta kullanırsak fayda değil zarar verdiğini öğrenmek gibi.

Esas sağlıklı beslenme farkındalığının oluşması ise; çok sevdiğim bir yeğenimin hayatının bir döneminde bir hastalıkla mücadele ettiği sırada oluştu aslında. Bu durumu yurt dışında gittiğim vegan restoranlarda gördüğüm farklı beslenme şekilleriyle geliştirdim. SG İmalathane’yi açtımda da oluşturduğum tüm bu birikimimi bir manifesto haline getirerek mekanıma astım.

Ne yazık ki insanlar son dönemde popüler olan sağlıklı beslenme şekillerini de yanlış anlıyorlar. Sırf popüler diye bir dönem raw(çiğ) beslenmek ya da vegan olmanın sadece bir beslenme şekli değil bir yaşam biçimi olduğunu bilmeden et tüketimini kesmek bana doğru gelmiyor. Ya da çölyak hastası olmayanların glutensiz beslenmesi de. Diyet sözcüğü bile sürekli rejim ile karıştırılıyor. İnsanlar kilo vermek için diyet yapmaz, diyet beslenme şeklimizdir. Eğer zayıflamak için bir program uygulayacaksa bu rejimdir örneğin. İşte bunların farkına varılması gerekiyor.

Sağlıklı Beslenme Yolculuğu

Sevgili Akseki Dergisi ailesi ve değerli okuyucuları,

Öncelikle aranızda bulunmaktan büyük mutluluk duyduğumu belirtmek isterim. Diyetisyen Berna Danacı olarak sizlere sağlıklı beslenmenin püf noktalarını anlatmak, metabolizmanızı bilgi kirliliğinin zararlarından korumak adına bundan böyle yazılarımla sizlerleyleyim.

Sağlıklı beslenme yolculuğu, besin çeşitliliğini arttırmak ile öğün sayısı ve sıklığını doğru planlamakla başlıyor. Kalori hesabı yapmak yerine besin içeriklerini önemsemek çok önemli bir detay. Kalori hesabının biz diyetisyenler tarafından yapılması daha sağlıklı. Yaşam kalitenizi arttıracak beslenme önerilerini ise şöyle sıralayabiliriz:

Sağlıklı beslenmek adına atabileceğiniz ilk adım elbette su tüketimini arttırmak olmalı. Besin ve oksijen taşınması, bununla birlikte atık maddelerin de vücuttan atılması için suya ihtiyacımız var. Ayrıca su seviyesi düşmüş insanların enerjisi ve metabolizması yavaşlar, kilo almaya daha elverişli bir hal alınır. Su tüketiminiz arttıkça kendinizi daha zinde hissedecek, nedensiz unutkanlıklardan kurtulduğunuzu, daha ıslık ıslık bir cilde sahip olduğunuzu göreceksiniz.

“Bütün hastalıklar bağırsak da başlar” diyen Hipokrat’ı yabana atmamak gerekir. Bu nedenle probiyotikleri hayatımızın bir parçası haline getirmek çok önemli. Bağırsaklarımızdaki yararlı bakteriler olan probiyotikler farkında olmasak da hayatımızda olan, pek çok besinde bulunuyor. Yoğurt, ayran, kefir

gibi fermente süt ürünleri sofranıza sağlık katacaklar. Ömür uzatan gıdalar diye adlandırdığımız bu besinler bağışıklığınızı güçlendirecek, pek çok kronik hastalığa karşı koruyucu, sindirim sistemi hastalıkları için gerçek birer dost olacaklar.

Sağlıklı beslenme markette başlar. Yenilenmeye alışveriş listenizden başlamaya, paketli ürün tüketimini azalmaya ne dersiniz? İşlem görmüş her besinin en basit haliyle tuz gibi katkı maddelerine maruz kaldığı ve lezzet oyunlarına alet olan masum besinlerin de kalorilerinin yükseldiği bir gerçek. Obezite prevelansının son dönemde bu kadar artmasının da altında yatan neden paketli, işlenmiş gıdalar. Kilo vermeyi amaçlarken ekmeği kesmek yerine, eklenti şeker içeren gıdaları kesin. Nitelikli karbonhidrat alımını ve enerji dengesini sağlamak ve B grubu vitaminlerini karşılamak amacıyla, ayrıca 1 dilimi 10 mcg selenyum minerali içeren tam tahıllı ekmekleri porsiyon kontrolünde mutlaka tüketin.

Vücut istikrar ve denge olduğu müddetçe sağlıklı çalışan bir sisteme sahip. Beslenme planınızı yaparken çeşitlilik konusunda olabildiğine cömert davranın. Renklenin, renklendirin sofranızı. Tam tahıllar, süt grubu, sebze – meyve grubu ve et grubuna günlük rutininizde mutlaka yer verin. Sebzeler; elbette antioksidan etkileri, vitamin ve mineral içerikleri, vücudun doğal süpürgesi olan ‘posa’ içeriği ile önemli bir paya sahip. Örneğin; karaciğeriniz için enginarı mutlaka tüketin; serbest radikallere karşı savaşçı antikanserijen etki gösteren brokoli, karnabahar gibi sebzelere asla ihmal etmeyin;



Berna Danacı
Diyetisyen
dytbernadanaci@gmail.com

soğangillere, turuncu sebzelere asla hayır demeyin; mental gelişim için omega 3 içeren ceviz, Antep fıstığı, badem gibi sağlıklı yağlara beslenme programınızda yer verin. En önemlisi haftada en az 2-3 kez balık tüketmeye, sağlıklı ve düşük yağlı proteinler tercih etmeye özen gösterin.

Yeni araştırmalarla umut veren, yüz güldüren besinlere bir şans verin. Tiroid fonksiyonlarınızı düzenleme de etkisi olan dereotunu daha sık tercih edin.

E vitamini, çinko ve omega 3 bakımından zengin keten tohumunu öğütülmüş bir şekilde tüketin. Yaşlanmak yerine yaş almayı hepimiz arzu ederiz. Alzheimer’a karşı koruyucu etkisi olan köri ve sarı kiraz ile yolları, kaybolan anılarınıza dur deyin!

Gelişen dünya düzeni her ne kadar daha sedanter bir yaşam sunsa da fiziksel aktivitenizi arttırmaya özen gösterin. Dünya Sağlık Örgütü haftalık 150 dakika tempolu yürüyüş veya 75 dakika koşu yapılması gerektiğine dikkat çekiyor. Yürüğünüz her kilometrenin ömrünüze birkaç dakika daha eklediğini unutmayın.

Diyet efsaneleri ile karaciğerinizi yormayın, yeterli ve dengeli bir beslenme planı ile yaşam kalitenizi artırın...



Bağışlamak ve Sevgi



Hakkı Güleç

Çay dağıtan belki de çok bilge biriydi; 'tüm farkındalığına rağmen mutlu olmayı seçmiş de olabilir' diye de düşündüm. Adama karşı ön yargılı davranmış olmayalım yani.

Çözüm Becerilerimiz

Sorunun kendisi kadar, çözüm becerimiz de oldukça önemlidir. Eşler arasında, arkadaşlar ve dostlar arasında yönetilemeyen çatışmaların sebebi olarak sorunların büyüklüğü zannedilir.

Oysa temel konu, sorunların büyüklüğü değildir; çözüm konusunda ne derece beceri sahibi olduğumuzdur. Çözüm becerilerimizin yetersizliğinden dolayı en ufak sorunlar kaosa neden olabilirken, çözüm becerilerimiz sayesinde ise de en kaotik sorunlar fırsata bile dönüşebilir. Bu nedenledir ki; Çince'de kriz ve fırsat aynı kelimeyle ifade edilir.

Yeniden çerçeveleme (reframe) ve soru sormasını bilmek

Şeylere nasıl baktığımızı değiştirirsek, baktığımız şeylerin etkisi de değişir; bu bir...

İkinci olarak ise beynimizin etkili kullanımı, doğru yere odaklanmamızı ve çözüme ulaşmamızı sağlayacak olan doğru sorulardır.

Soruna ve geçmişe değil, çözüme ve geleceğe ilişkin sorular hem çözüm üretmemiz hem de konuya farklı açılardan da görebilmemizi sağlar.

"Ne düşünürsem/nasıl düşünürsem/ konuyu nasıl değerlendirirsem/ hangi bakış açısına sahip olursam çözüme ulaşırım?" diye sormamız bize doğru cevabı bulduracaktır.

Sevgi, var olan doğal bir duygudur. Onu üretmek için çabaya gerek yoktur. Yapılacak şey onu baskı altına alan kırgınlık, kızgınlık gibi duygularından arınmaktır. Yani bağışlamak işin özüdür. Bağışlayan yönümüz başkaları kadar kendimize de yöneldikçe güçlü, başarılı yönlerimiz kadar, kusurlu ve zayıf yönlerimizi de sevmeye başlarız. Kendimizle ve diğerleriyle barışık yönümüz sevgi duygusunu güçlendirir. Bağışlamak, karanlığa ışık yakmak gibidir. Var olan sevginin, yaşamı sevmenin gün yüzüne çıkmasını yaşarız, gelişmesini yaşarız bağışlamış olmakla.

Seven Adam

Eşi ölen adam, "Hocam onun en sevdiğim yönü en kötü yönleriydi! Gerisini sen düşün." derken henüz bir ay olmuştu, toprağa vereli 30 yıllık eşini... İşte bunun adı gerçek sevgiydi.

Çünkü Ölen eşin 'en kötü yönleri' çok konuşması, unutkanlığı, öfkesi, küsmesi ve sakarlığı imiş! Sevmek böyle bir şey işte, en kötü yönleri bile sana güzel görünüyorsa sen seven adamsın.

Cehalet Mutluluktur

Bir arkadaşımın bürosuna davetliydim. Hukuk bürosu. Çay söyledi. Elinde tepsile çay dağıtan kişi son derece mutlu türkü tutturmıştu, farkında bile değildi etrafın. Neşeli hali dikkatimi çekti. "Bugün işler iyi olmalı!" dedim. Çaycı, "benim işler hep iyi" derken bana bakmadı bile. İşte aklıma bir söz geldi o an "ignorance is bliss" anlamı ise, "cehalet mutluluktur" Amerikalılar, "Bir şey hakkında bilgi sahibi değilsen, onun için endişelenmezsin, o yüzden de mutlu, mesut yaşarsın." anlamında kullanırlar.

Torosların İncisi: Akseki Etnografya Müzesi

Tarihçe

Akseki, ilçe merkezi ve çevre yerleşimindeki geleneksel konut dokusu, taşıdığı ender ve farklı mimari karakteri (Akseki Düğmeli Evleri) ile 1998 yılında Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından "Kentsel Sit Alanı" olarak tescil edilmiştir. Akseki'nin köy ve beldelerinde birçok "Kentsel Sit Alanı" bulunmaktadır ve en büyük sit alanı ise Akseki ilçe merkezindedir.

Bugün Akseki Etnografya Müzesi olarak kullanılan yapı, Akseki ilçe merkezinde, Fakılar Mahallesi, 30 ada 18 parselde yer almaktadır. Nüfus kayıtlarından edinilen bilgilere göre, Hacı Mustafa Efendi'nin Oğlu Tüccar Hacı Hüseyin Efendi tarafından, 1860'lı yıllarda yaptırılmıştır. Hacı Hüseyin Efendi'nin oğlu Fehmi Bey, ailesi ile birlikte bu konakta yaşamış ve 1930'lu yıllarda İstanbul'a göç etmişlerdir. Fehmi Bey, Seydişehir'deki Elagöz Çiftliği'ni satın alınca Elagöz soyadını seçmiştir. Bundan dolayı da yapının adı, Elagöz Konağı olarak anılmıştır.

Restorasyon Aşaması

Uzun süre kullanılmayan konağın Y.Mimar Berna Başarır'ın Yüksek Lisans Tez çalışması sonucunda



rölöve, restitüsyon ve restorasyon projeleri hazırlanmıştır. Mimarlar Odası Antalya Şubesi'nin ve koruma uzmanı mimarların katkısı ile binanın restorasyonu, valilik programına alınmıştır. Konak, Akseki Belediyesi tarafından 2012-2013 yılları arasında restore edilmiştir. Yapının 2016 yılında "Akseki Etnografya Müzesi" olarak teşhir ve tanzimi yapıldıktan sonra müze olarak hizmete ve ziyarete açılmıştır. Müze'de yer alan eserlerin çoğu, Akseki Halkı'nın bağışlarıdır ve eserlerin envanter kaydı tutularak belgelenmiştir.

Bölgeye Katkısı

Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlığı olarak tescilli yapının, bölge planında yer verilen hedefler doğrultusunda, Akseki bölgesinin yerel, kültürel ve arkeolojik değerlerinin korunması ile bölgenin kültür varlıklarının belirlenen kamu fonksiyonunda kullanılması, özgün değerlerinin korunarak korunma-kullanma bilincinin oluşturulmasına katkı sağlanması amaçlanmaktadır. Bu doğrultuda müzeyi 1.5 yılda yaklaşık 20 bin yerli ve yabancı turist ziyaret etmiş ve Akseki'nin kültür turizminin gelişmesine büyük bir ivme kazandırmıştır.





Mimari Özellikleri

Akseki Etnoğrafya Müzesi, Akseki'ye özgü olan "Düğmeli Ev" şeklindeki Akseki'nin geleneksel konut dokusunun konak örnekleri içinde, bölgenin en



nitelikli beş yapısından biridir. Konağın doğu, batı ve güney cephelerinde var olan ve geleneksel Türk Mimarisi'nin en önemli ögesi olan "Şahnişin-Cumba" uygulamasının Akseki'deki en güzel örneği bu konakta yer almaktadır.

Konağın zemin katında yer alan iki kanatlı ahşap kapıdan taşlığa girilir ve taşlık mekânı, giriş ve sergileme fonksiyonunda özgün değerleri korunarak düzenlenmiştir. Turizm fonksiyonuna yönelik karşılama ve tanıtım bölümü de yine bu mekânda çözümlenmiştir.

Konağın ara kat bodrumunda, depo amaçlı kullanılan küçük oda, eşkiya baskınları sırasında genç kızların ve değerli eşyaların saklandığı sığınma odası olarak da kullanılmıştır. Bu odadaki eserler, Akseki'nin yakın tarihinde yaşanan acı olayları ve mekânın kullanımını tiyatral bir anlatımla sunmaktadır. Bu tür olaylara karşı empati kurularak farkındalık yaratılması için, sembolik bir sergileme yolu seçilmiştir.

Asıl yaşam alanı olan birinci kat; orta sofalı, haç planlı (+) ve köşe odaların orta sofaya açıldığı merkezi bir plan şemasına sahiptir. Odalardaki tavan, kapı ve yüklük detayları ahşabın kendi rengini sergilerken; orta sofadaki sekizgen biçimli tavan, restorasyon uygulamaları sırasında sonradan konulmuş, modern ve gelenekselin harmanlanmış bir uygulaması olarak düzenlenmiştir.

Müze teşhirinde yer alan eserler, Akseki'nin yöresel yaşam biçimini ve sanatsal zevkini yansıtmaktadır. Akseki Etnografya Müzesine gelen ziyaretçiler, Akseki'nin köklü geçmişini barındıran bu eserlerdeki yaşanmışlığın izlerine tanıklık etmektedirler.

Müzecilik ve Koruma dalında farklı kurum ve kuruluşlardan, 3 farklı ödül alan Akseki Etnografya Müzesinin oluşmasında, emeği geçen herkese teşekkürlerimizi sunarız...

Hazırlayanlar:

Akseki Belediyesi Plan ve Proje Müdürü
Yüksek Mimar Hakime YILMAZ

Akseki Belediyesi Plan ve Proje Müdürlüğü
Uzman Sanat Tarihçi Meydan PALALI



Bursiyerlerimizi Tanıyalım: Yusuf Tuğrul Kocaman

Bize kendinizden bahseder misiniz?

15 Temmuz 1999 yılında Elmalı'da doğdum. Annem ziraat teknikeri, babam da Türkçe öğretmeni, Antalya Kumluca'da yaşıyorlar. Annem ve babam memur olunca, eğitime önem verdiler. Burdur Fen Lisesi'nde okudum. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ilk tercihimdi ve kazandım. Lisede Biyoloji Olimpiyatları'na katıldım. Derecelerim var. Biyoloji Olimpiyatları'nda; biyoloji yüksek lisans derecesinde sorular var, bu sorulara çalışıp, olimpiyatlara katılıyoruz. Biyolojideki bu başarımdan dolayı Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde zorlanmıyorum. Fizik ve Kimya Olimpiyatları da var ancak biyoloji daha zor. Ben onu tercih ettim. Lisedeysen yazılımla da uğraşıp harçlığımı çıkardım. Üniversiteye girerken ilk 200'ün içindeydim, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ni en iyi tip okulu olarak gördüm ve tercihim yaptım.

Lisede sosyal faaliyet olarak havalı tüfekle dürbün kalibrasyonu ile atışlar yapardık. İTÜ Robot yarışmasına da hazırlandım, ancak okulda ödenek çıkmayınca katılamadım, yani elektrik elektroniğe de merakım vardı. Bir küçük kardeşim var, benden özenerek o da çocuk doktoru olmak istiyor. Ancak yeni sınav sistemi ile çok kötü, bilmiyorum başarabilir mi, endişeliyim. Ayrıca Kumluca'da okullar oldukça kötü. Kumluca'da genelde herkes çiftçi daha doğrusu sera çiftçisidir.

Yurt durumu nasıl?

Devlet yurdu çıkmadı bu yüzden özel yurttan kalıyorum. Yurt çok pahalı, bursa başvurmamın en büyük nedeni de bu. Sizin bursu internette buldum, umutsuzca doldurmuştum, çıkınca da çok sevindim.

Diğer burs veren kurumlar aile memur olduğu için direkt başvurunuzu eliyorlar. Aslında serbest meslek sahibi olan ailelere daha rahat burs veriyorlar, ailesi çiftçi olan arkadaşlarım var, yıllık



gelirleri 500 bin TL civarında ama burs alabiliyorlar, bu gerçekten adaletsizlik.

Yurtta yalnız kahvaltı veriyorlar, ayda 1.300 TL ödüyorum. Hafta içi okulda yemek yiyorum. Hafta sonları mecburen dışarıdan yemek yiyorum. Yurt rahat, genelde okulda arkadaşlar olduğu için yalnızlık çekmiyorum.

Sosyal hayatta; derslerimiz ağır olduğu için fazla etkinlik şansım yok. Kulüplere üye olmak istedim ancak onlar militan istiyorlar, ben de uzaklaştım.

Tıp'ta okumak evet oldukça zor, belli bir disiplin içinde çalışmanız gerekiyor. Kitaplarımız oldukça pahalı, kitap almaya kalsak her sömestr 2.000 TL harcamamız gerekiyor. Daha çok PDF'ten kitapları sağlıyorum. Fotokopi ve PDF ile eğitimimi gayretle devam ettirmeye çalışıyorum. Şimdi fotokopi çektiğimden geldim, tek ders için 70 TL ödedim mesela.

Sizce burs bedeli yeterli mi?

Burs bedeli ne yazık ki hem İstanbul hem de Tıp Fakültesi'nde okuyan için yetersiz ama buna da razıyım, diğer iller için yeterli olabilir.

İleride birkaç arkadaş bulabilirsem

eve çıkmak istiyorum. Daha ekonomik olacağına inanıyorum.

Neden Tıp Fakültesi'ni tercih ettiniz ve hangi branşta uzmanlaşmayı düşünüyorsunuz?

Gelecekte branş olarak Plastik Cerrah veya Onkoloji dalını seçmek istiyorum. İkisinin de geleceği olduğu için düşünüyorum. Bir tanıdığım dört sene doktor doktor dolaştırıldı, bir tespit konamadı, dört yılın sonunda hayatını kaybetti. Belki de bundan etkilenerek tıp okumak istedim.

Okul dışındaki zamanlarınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

İstanbul'u keşfetmek istiyorum ama derslerimin yoğunluğu buna pek imkân vermiyor. Hafta sonu derslerle ve yazılım konularıyla geçiyor. İngilizcemi büyük bir çaba ile geliştirdim. Tıp eğitimi için İngilizce çok önemli. Tıp her gün yeni bir aşama kaydediyor ve bunu takip etmek için maalesef Türkçe kitaplar yok, yetersiz. Yabancı kaynakları takip için de İngilizcenizin kusursuz olması gerekiyor.

Sinemayı çok severim. Tarantino filmlerini izlemeye bayılırım. Absürd çekimlerini çok seviyorum

Varlığını Korumak ve Sürdürülebilirlik...

İster süreklilik, ister devamlılık diyelim, kalıcı olabilmektir önemli olan. Yalnız iş yerlerinin, şirketlerin, günümüzde Sivil Toplum Kuruluşları (STK) olarak anılan derneklerin, vakıfların, gönüllü kuruluşların da sorunudur kalıcı olmak, olabilmek...

Ticarette uğraşan kuruluşların sürekliliğinin yorumunu konuyla ilgilenenlere, uzmanlara bırakarak, Sivil Toplum Kuruluşlarının kalıcılığına değinmek istiyorum bu yazıda. İlimiz Antalya’da yakın bir geçmişte kurulan ve bir mahallemizin adını taşıyan derneğimizin çalışmalarını irdelemekte yarar görüyorum.

Sülles, yeni adıyla Güzelsu...

Yerleşim alanlarının yer adlarının olduğu gibi kalmasını, Türkçeleştirilmesine gerek olmadığını düşünenlerdenim. Ancak, Torosların Akdenize bakan yamacında kurulmuş, yeşil sedir ağaçları arasındaki bağ ve bahçeleri, suyu gibi havası da güzel olan, yakın zamana kadar Nahiye merkezi olarak anılan “Güzelsu” belki de yeni adını benimsediğimiz, sevdiğimiz tek mahallemiz.

Güzelsu Nahiyesimizde Cumhuriyet öncesi ve sonrasında, aralarında gayrı-müslümlerin de bulunduğu kalabalık bir halk birlikte yaşıyordu; aralarında terzi, demirci, kalaycı, bakırcı, semerci esnafının iş yaptığı, yatılı medresesinin, çevresindeki köylerin de güvenliğini sağlayan jandarma karakolunun, ilçeye bağlı diğer iki Nahiye İbradı ve Cevizli de olduğu gibi Nahiye Müdürü’nün görevlendirildiği bir yerleşim yeriydi...

Osmanlı döneminde başlayan, yöre insanının daha iyi yaşam koşullarına ulaşma eğilimine, Güzelsu halkı da katılmış; öncelikle yakın kentler Antalya ve Konya gurbetteki adresleri olmuş, Güzelsulu hemşerilerimizin. İlkokulu bitiren çocukların bir bölümü öğretmen yetiştiren, kuruluşu 1940’a dayanan Aksu Köy Enstitüsü’ne giderken, diğer gençler de taşındıkları kentte ticaretle uğraşan hemşerilerinin yanında çırak olmayı seçmiş. Yetişkin konuma gelince Güzelsulu gençler ilk iş olarak, doğdukları anavatanlarını unutmadıklarını kanıtlama fırsatını, ayrı ayrı iki kütüphane kurmakla değerlendirmişler. Okumuşların ve ticaretle uğraşanların ayrı ayrı kurdukları kütüphanelerin de, dayanışma derneklerinin de ömrü, kendilerini kuruluşlarına adayan, özverili kurucularının ve başkanlarının yaşam süreleriyle sınırlı

kalmış, dernekler de kütüphaneler de zaman içinde yok olmuş. İbret alınması gereken ve yakın tarihimizde yer alan bu girişimlerin ışığında Antalya’da kurulan ve etkin sosyal hizmetler sergilemeye başlayan dernek, kapanmanın ve yok oluşun nedenlerini araştırıp, derneklerinin de böyle konuma düşmemesi için yapılacakları araştırmaları ilginç ve önemli bir sorgulamaydı. Bu özelliği nedeniyle de, yeni derneğin çalışmalarını anlatmayı görev saydım.

Güzder...(Antalya’da yaşayan Güzelsuluların dayanışma derneği...)

Antalya’da kurulan Güzder’in kurucularını tanıdıktan ve etkinliklerini gördükten sonra, kalıcı olacakları umudumuz güç kazandı. Derneğin Başkanlığına ve yöneticiliğine seçilenler ve üstlenenler arasında hem kamu kurumlarında görevli okumuşlar, hem de ticaretle uğraşan özverili gençler. Uyumlu çalışmalarını köylülerine yansıtan dernek yöneticileri, ilki Akdeniz Üniversitesi Sosyal Tesislerinde, ikincisi Konyaaltı Parkı’nda, üçüncüsü de Lara’da çok geniş bir alanda, sabah saatlerinde başlayıp, öğle sonuna dek süren Kahvaltı Programlarında 400, 500 hemşerilerini bir araya getirmeyi başardılar. Ailelerin en yaşlısından, en küçük bireyine dek kahvaltılarda bulunan Güzelsulular, belki de o güne dek pek göremedikleri köyündeki komşularıyla sohbet ediyorlar; yörelerine karşı yapabileceklerinin düşünün, hayalini kuruyorlar; kendilerini daha güçlü ve daha mutlu hissediyorlar, hasret gideriyorlar; bir bakıma, birçoğumuzun yapmak istediği birlikteliği gerçekleştiriyorlar, sık, sık...

Yöneticiliğe seçilen, iş adamı Yaser Öztekin’in yorumu, derneğinin kalıcı olacağı umudu uyandırdı bende. Genç iş adamı Öztekin; “Birçok iş yeri kurucusunun

İbrahim Ekmekci
ibrahimekmekci07@gmail.com

ömür boyu, özverili çalışmalarıyla zirveye çıkabiliyor; ama kurucunun sağlığında genç kuşaklara çalışma ortamı hazırlamayıp, kendisini akıl danışılacak kişi konuma çekemeyince, kuruluşunun geleceğini karartıyor. İster ticaret, ister hizmet kuruluşu olsun, sözü dinlenen tek adamın özeride bulunması veya bulunmaması, yerine yönetici yetişmesine fırsat tanıması kalıcılığın ölçüsü oluyor” Anlatımı kayda değer bir açıklama olmalı.

Antalya’daki Güzelsulu hemşerilerimizin dernek çalışmalarına ilgilerinden söz etmişken, günümüzde “mahalle” olarak anılan yörenin yakın geçmişine de kısaca değinmek de gerekir. Antalya’ya göçenlerin öncülerden Ethem Gökşen, şapka devrimini fırsat bilip, Biros’tan (Mahmutlu) kent’e gelen Cemal Ağa (Öner) ile kurdukları atölyede ürettikleri şapka imalatçılığı nedeniyle, “Şapkacılar” olarak anılmışlar, Antalya’da. İlk derneğimiz olan, 1953 tarihli Aksekililer Yardımlaşma Derneği’nin başkanlığını da yürüten Prof. Yusuf Gökşen’in de babası olan Ethem ağa, şapkalıktan sonra, diğer oğullarıyla birlikte ayakkabıcılıkla ticaretini sürdürmüş, diğer ortağı Cemal Ağa da kamyonculuğu yeğlemiş, araçlarının altına “Gece Akını” yazdırmayı seçmişti. Antalya’ya gelen öncüler izleyen çevre köylerin gençleri de aynı yoldan hayata atılmışlar, mobilya ve inşaat işlerinde kendilerinden söz ettirmişler; varlıklarını sürdürüyorlar.

“Sülles, Güzelsu” deyince, cumhuriyetin ilk yıllarında sayısız eser veren, aydın din adamı, Diyanet İşleri Başkanı Ahmet Hamdi Akseki’yi, anmamak olmaz. Kurtuluş Savaşımızdan sonra bazı etkin



çevreler, toplumu yönetme yetkisinin Saltanat soyuna verilmiş ilâhi bir hak ve gelenek olduğu düşüncesiyle eleştirilerini, TBMM’nin geçerliliğini tartışmaya dek vardırıdıklarını biliyoruz. Din ve inancın ilk amacının toplumun düzenini ve birleştiriciliği sağlamak olduğunun bilincinde olan din bilgini Ahmet Hamdi, Konya Sanat Okulu salonundaki konferansında özetle; “Milletin desteğini alan hükümetler meşrudur.” mesajını verir. Bu açıklama Büyük Atatürk’ün de beğenisini kazanır. Cumhuriyetin ilk Diyanet İşleri Başkanı Reşat Börekçi’nin sağ kolu Ahmet Hamdi, iç ve dış din karşıtı görüşlere akılcı ve inanılır açıklamalar içeren makaleleriyle, sayısız kitaplarıyla yanıt verir; kurumun 3.Başkanlığını üstlenir. Anlatıları inandırıcı olan, çağdaş, bilimselliğe ters düşmeyen ve toplumun geniş kesimlerince beğenilen, günümüzde de aranan ve özlenen Diyanet İşleri Başkanıydı, O... Ankara’da büyük bir camiye adı da verilen Ahmet Hamdi Akseki’yi konu alan iki ayrı kongrede, “O’nun birinci ve ikinci Diyanet İşleri Başkanlarının dönemlerinde de, bilgisiyle ve saygınlığıyla hep ön plândaydı.” Açıklaması, adına Akdeniz Üniversitesi’nde düzenlenen ve dört gün süren sempozyumun, övgü dolu açıklamaların özeti idi.

Güzelsu’da, okumaya verilen önemi vurgulayan söylentiye göre; köyündeki medrese tahsilinden sonra, okumak için ailesinden ayrılan gencin, kiraladığı bir deve yüklü kitabıyla köyüne dönüşünde, gelişmiş, sakallı-bıyıklı bir genç olmuş; ilk işi, bağında-bahçesinde çalışmakta olarak annesini ziyaret etmek olmuş; ama, anası karşısındaki genci tanıyamamış.

Cumhuriyet öncesi ve sonrası Güzelsu’dan göçenlerin başarılarını çok duyduk. Ticaretle uğraşanlardan İstanbul’da çikolata ve bisküvi fabrikası bulunan, ürünlerinde, “fil” logosu ve üzerinde “Besler” yazılı çikolataları 1950’li yılların başlarında piyasada bulunduğunu anımsıyorum, “Besler” adını soyadı olarak da benimseyen ailenin oğlu, futbol takımının kafiye başkanı, Beşiktaş Spor Kulübü

yöneticisi Doğan Besler ile Antalya’da tanışma fırsatı bulmuştum.

Bir diğer girişimcilik örneği de, Konya’daki Güzelsulu hemşerilerimizin eski otomobil lastiklerini öğütürerek elde edilen tozu kauçuk ve yapıştırıcılarla yine eski lastiklerin tabanlarına uyguladıklarını, “kaplama” adı verilen bu yöntemle, 1950’li yılların son yarısında otomobil işletenlerin kurtarıcısı olduklarını anımsıyorum. Lastik bulamadıkları için atıl kalan çok sayıda araç kullanıcısının umudu oldu, kaplama lastikler. Döviz sıkıntısı nedeniyle lastik ithal edilemeyen o yıllarda, ucuz kaplama lastikler otomobilcilerin kurtarıcısıydı. Eski lastikleri öğütüp, ham maddeye ikinci kez kullanım fırsatı yalnız otomobilciler için değil, lastik tozunu, “katran” denilen sedir ağacından elde edilen yağ ile karıştırıp, kalıplara dökülerek yapılan, “Köylü ve Uğur” isimleriyle piyasaya sürülen lastik ayakkabı yapılması da , Güzelsulu hemşerilerimizin uygulamalarıydı.

Ya okuyanlar? Yurdun dört bir yanında eğitim ordusuna katılanlar, bulundukları görevlerle yetinmeyerek başarılarına yenilerini eklediler. Bakanlığın denetleyicileri oldular, müfettişlikler kazandılar. Başarılı öğretmenleri üst düzey okullardaki görevlere hazırlayan zamanın Gazi Eğitim Enstitüsüne okumak için giden öğretmen, enstitünün öğretim görevlisi olmaktan öte, bilimsel kitaplarıyla ün kazandı. (Cavit Binbaşoğlu) Osmanlı döneminin ünlü Süllesli Müderrislerini aratmayan bilim adamları, her dalda başarılı Güzelsulu hemşerilerimizin yeni kuşak çocukları daha da başarılı olduklarını kanıtlıyorlar. Yöremiz insanının Osmanlı dönemindeki oğullarına bu kez kızlarımızın da katılmaları gururlandıracı gelişmeler olmaktadır.. Menergeli kızımız Ayşe Koca, genetiğin sırrını çözme yolunda başarılı olurken, Güzelsulu kızımız Berna Sözen, “Yapay Embriyon” yapma başarısıyla, yalnız kendi adından değil, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı’ndan da söz ettirmeyi başardı; ulusal basında yer alan başarılarıyla öğülmeyi de hak etti.

Çoğu kişinin anımsamadığı küçük bir anıyı aktarmanın da tam sırası. 12 Eylül 1980 sonrası, Kenan Evren’in katı kurallarından birisi de, yurdumuz genelinde tıp fakültesinden mezun olan doktorlar, kur’a ile belirlenen yerlerde üç yıl çalıştıktan sonra diplomalarına ancak kavuşabilecekler, asla yer değiştirme ve başka yerlere atanmalarının yapılamayacağı, kesin sıkı yönetim kararıydı. Rastlantı bu ya, Adalet Parti’nin iktidarında Konya Ereğlisinden olan ve İçişleri Bakanlığı görevi yapan, Çetin Altan’ın köşesinde “Kasaba Doktorundan İçişleri Bakanı mı olur.” Diye eleştirdiği Faruk Sükân’ın kızı, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunu olarak, Akseki Güzelsu nahiyesini çekince, Sükân’ın bakanlığı döneminde Diyarbakır Valiliği görevinde bulunmuş olan, Antalya Valisi Yılmaz Türktekin, genç doktor adayı kızımızın annesi ve eski bakan babasıyla gelip, Güzelsu’yu gördükten sonra Akseki Kaymakamlık makamına gelmişlerdi. Bir dispanser de bulunmayan, bayan doktorun kalabileceği lojmanın da bulunmaması karşısında, politika kökenli oluşunun da etkisiyle olacak Faruk Bey ; “Ahmet Hamdi Akseki Merhum’un memleketine hizmet vermekten, kızım da mutluluk duyacaktır; ama uygun bir ortam yok...” açıklaması henüz bitmemişti ki; “Ne hizmeti, ben kızımı bu dağ başında bırakamam.” Çıkışı, bakanın hanımından gelmişti, yakınımdaki Vali, bana doğru dönerek; “Hocam, Faruk Bey’in işi çok zor...” demişti.

Güzelsu’nun eski günlerini anımsayarak, yazarının, “Cennet Çok Kalabalık” adını vererek yayınladığı romanına henüz ulaşamadığım için okuma fırsatı bulamasam da, o kutsal vatan toprağı ve yöremiz, üzerinde yaşayanların sayısı ne olursa olsun, bizler için, eski kuşağın deyişimle, “Arz-ı mukaddes” dir... Unutmayalım, unutturmayalım. Saygı ve sevgilerle...

Susuzşahap Yardımlaşma Derneği'nin Ziyareti

Susuzşahap Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu ve Kadın Kolları üyeleri, Akseki Eğitim Hayratı Derneği'ni ziyaret ettiler. Ziyarete Dernek Başkanı Ali Yaman, Aynur Balkan, Zahide Güven, Zümrüt Karas, Mustafa Karasoy, Sadık Kılınç, Akseki Eğitim Hayratı Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Mahmut Atom Duruk, Başkan Yardımcısı 23. Dönem Milletvekili Tayfur Süner, Yönetim Kurulu Üyesi A.Ünsal Taşkın, Akseki Dergi Genel Yayın Yönetmeni Rasih Kaplan ve Dernek Görevlisi Zeynep Yıldırım hazır bulundular.



Susuzşahap Yardımlaşma Dernek Başkanı Ali Yaman yaptığı konuşmada özetle: '1950 yıllarında göçle büyük şehirlere gelen hemşehrilerimiz, beraber yaşayabilmek için birbiriyle yan yana olmak zorundaydılar. Fakat daha sonraki kuşaklar artık gurbetçi değil, büyük şehirde doğmuş ve çevreleri sosyal durumları değişmiştir. Bizler de dernek çatısı altında hemşehrilerimizi birlikte tutmak için, özellikle genç nesli büyük gayret gösteriyoruz. Artık bir sivil toplum örgütü gibi çalışmalıyız. 2015 yılında Kadın Kollarımızı kurduk. Kadınımızı da üreten birey olması yolunda etkin çalışmalar içindeyiz. Kadın Kolları ile birlikte unutulmuş yöresel yemekleri anımsayacağımız toplu bir yemek verdik.

Kadın Kollarımızın lokalinde aynı zamanda anne ve babanın yetersiz kaldığı yerlerde çocuklarımıza eğitim amaçlı etüt programları yaptık.

Köyümüze bir hemşehrimizin desteği ile şehitlik yaptırdık ve ayrıca bir park projemiz var... Ayrıca köyümüzde organik tarımla ilgili; özellikle ceviz, badem ve ıhlamıra ağırlık

vererek çalışmalara başladık. Bu konuda bir Ziraat Mühendisiyle birlikte çalışıyoruz. Bu çalışmanın beş yıl sonra verme dönüşerek gelir kaynağımız olmasını istiyoruz. Biz, sizlerin bilgi birikimleriniz ve tecrübelerinizden yararlanmak istiyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sizler Akseki sevdalısınız.' diyerek sözlerini tamamladı.

Daha sonra söz alan Akseki Eğitim Hayratı Derneği Başkanı Mahmut Atom Duruk özetle şunlar söyledi: 'Akseki'deki yaşam geri gidiyor, evler yıkılıyor, tarlalara bakılmıyor. Akseki'de bir potansiyel var, ancak Akseki'de insanlar yaşamıyor gibi bir psikoloji oluşmuş. Sosyal olanakların yetersiz olması en büyük olgu... Gençler mutsuz ama akıllı insanlar. Akseki'de değişik bir yapı var, her şeyi çok yönlü düşünüyor. Bu herhalde İpek yolunun verdiği ticari deha mı? Diyelim yoksa Yörük Kültürü mü? diyelim... Misafirperverlik mi? diyelim... Etkileşime açık olmaları mı? diyelim... Ben, bunu rahmetli babamdan da gördüm. Genel kültüre adapte oluyorlar, ayrıca adapte edenine geri dönüş sağlıyorlar.

Bizim de nereden başlamamız lazım? Bunu analiz etmeliyiz. Sizin de dediğiniz gibi gençleri bölgeye ısındırmamız gerekiyor. Gerek organik tarım olsun, gerek yöreye dönük özel ürünlerle ve turizmle ilgili süratle AR-GE çalışmaları yapmalıyız. Bu çalışmaları somutlaştırıp yöreyi gençlerimiz için cazip hale getirmeliyiz.

Biz bir karar aldık, tesislerimizde organik ve yöresel ürünler satıyoruz. Yani siz de yörenizde üretim amaçlı çalışmaları hızlandırıp bir potansiyel oluşturabilirsiniz. Bir kooperatif kurarak bu olguyu şekillendirin. Lokomotif hareketi geçirecek desteği biz dernek olarak, aile olarak vermeyi planlayabiliriz.'

Son olarak Akseki Eğitim Hayratı Derneği Başkan Yardımcısı ve 23. Dönem Antalya Milletvekili Tayfur Süner söz alarak, "Biz Akseki'de, belirttiğiniz yöresel ürünleri şirketimiz olarak teşvik ediyoruz. Tarhanasından kekiğine, badem, nane vs. çeşitli yöresel ürünleri paketlenmiş olarak satın alıp pazarlıyoruz. Önemli olan organik ürünü yerinde üretip dağıtımını sağlamak. Aynı konsepti Zeytinburnu ve Bakırköy'deki tesislerimizde uyguluyoruz. Siz de bir yerden başlamanız gerekiyor ama bu çalışmalar üretimin olduğu yerde yapılmalı, İstanbul'da değil bunu önemle vurguluyorum. Yeter ki Kooperatifi kurun her türlü desteği veririz. Gençlerin yöreye gelmesi ve bir pazar oluşturmaları. Sizlere başarılar diliyorum." diyerek sözlerini noktaladı.

Günyaka Köyü Kadın Kolları Gecesi



Antalya Akseki Günyaka Köyü Kadın Kolları 2 Şubat 2018 Cuma günü akşam Kasımpaşa Lemar düğün salonunda Günyaka kadın kollarının organize ettiği Günyaka Akseki Gecesi çok renkli geçti.

Semra Arslan Yücel, Günyaka Kadın Kolları Yönetimi adına önemini anlatan açılış konuşmasından sonra birlik beraberlik adına mesajlar verdi. Geceye katılan Beyoğlu Belediye Başkanı Sayın Ahmet Misbah Demircan konuşmasında sevgi birliktelik ve toplumsal kaynaşmaya değinerek hemşehri dayanışmasına toplumumuzun ihtiyacı olduğunu vurguladı. "Günyaka kadın kollarını bu sosyal kaynaşmadan ve yapmış oldukları organizasyondan dolayı kutluyorum. Her zaman yanlarında olduğumu belirtiyorum." diyerek sözlerini bitirdi.

Günün önemine istinaden Günyaka Kadın Kolları Yönetimi Sayın Demircan'a hediyelerini takdim ettiler.

Gecenin sunuculuğunu Murat yaptı.

Gece yemek eşliğinde Semazen ile başlayıp, yöresel sanatçı Osman Özkaynak ve ekibi, yöresel gelin alayı,

Ormanalı sanatçı Aydın Demiroğlu ve Ercan KAZDAL yorumları ve çeşitli etkinliklerle keyifli bir şekilde sürdü.

Akseki ve Akseki Dernekleri Günyaka Kadın Kollarına Tam Destek Geldi.

Beyoğlu Belediye Başkanımız Ahmet Misbah Demircan, MHP Beyoğlu İlçe Başkanı ve Cevizli Spor Kulübü Başkanı Bayram Gölçük, Başkan yardımcısı Ekrem Karataş, Beyoğlu Encümeni İbrahim Yılmaz, İlçe Başkan Yardımcısı Birol Gardaş, ve Sinan Özdemir, Aksekililer Platformu Ali Koca, Akseki Eğitim Hayratı Derneği Yönetim Kurulu Üyeleri, Aksekililer Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu Üyeleri, Cevizli, Salihler, Ceceler, Değirmenlik, Bademli, Yarpuz, Gümüşdamla, Tutuz, Karakışla, Susuzşahap, Süleymaniye Dernek Başkanları, yönetim kurulu üyeleri ve aileleri geceye tam destek verdiler.

Günyaka Kadın Kolları olarak Gönülden Teşekkür ediyor katılımlarınızdan ve desteklerinizden dolayı Hepinizi ayrı ayrı Gönülden Kutluyoruz.



Toroslar'dan Sofralara Uzanan Lezzet "Andız Pekmezi"

Toros Dağları'ndan toplanan andız kozalakları, bazı işlemlerden geçirildikten sonra 15 saat kaynatılarak pekmez haline getiriliyor.

Akseki'nin Toros Dağları'ndan iğneli andız ağacından olgunlaşmış andız kozalaklarını toplayan aileler, sonbahar döneminde topladıkları andız kozalaklarından pekmez üretip, geçimlerine katkı sağlıyorlar.

Akseki'de eski yıllardan beri yaygın olarak üretilmekte olan Andız pekmezi geleneksel bir gıda maddesidir. Fakat uzun yıllardan beri bu gıda maddesinin üretim tekniği pek fazla değişmemiştir. Üretim geçmişten günümüze kadar açık tava yöntemine göre yüksek sıcaklıkta üretilerek süregelmiştir.

Akseki'nin Kuyucak Mahallesi'nde pekmez yapan Halil Erdoğan, andız ağaçlarının kozalaklarını yaz ayında başlayıp, sonbahar dönemine kadar topladıklarını, imcece yöntemiyle çalışan kadınların elbirliğiyle kozalakları kırdıklarını ve kozalakların 2 gün süreyle ıslatıldığını söyledi.

Şırahane'de ıslanan kozalakların daha sonra tavalara aktarılacak ve tavaların altını yüksek ateşle ateşleyip kıvama gelinceye kadar, yaklaşık 15 saat kaynatıp pekmez elde ettiklerini belirten Erdoğan, "Bu iş oldukça zahmetlidir. 4-5 kişi yardım ediyor. Yardımsız bu iş olmuyor" dedi.

Andız pekmezinin yapımının zor ve zahmetli bir iş olduğunu belirten Halil Erdoğan, "Andız pekmezini yapmak üzüm pekmezinden daha zahmetlidir. 5 kilogram andız kozalağından 1 kilogram pekmez çıkıyor. Yazın kozalakları topluyoruz, sonbahar aylarında ise pekmez yapımına başlıyoruz. Yılda yaklaşık 2 ton pekmez üretiliyor. Pazar sorunu yok" dedi.



Haber: Abdullah Çatlı



Şifa kaynağı

Andız pekmezinin ham maddesi olan andız kozalaklarını Toros Dağları'nda 1500-2000 metre rakımlı yerlerden topladıklarını belirten Erdoğan, "Elde ettiğimiz pekmez doğaldır. İçerisinde herhangi bir karışım bulunmamaktadır. Doğal olarak yapılmaktadır. Andız pekmezi basur, kansızlık, mide, akciğer, karaciğer, romatizmadan şeker hastalığına, idrar yolları iltihabından astıma kadar birçok hastalıkta tedavi edici özelliği vardır, şifa kaynağıdır" dedi.



Andız pekmezi yaparak aile bütçesine katkı sağlayan Fatma Duran da günde ancak bir iki çuval andız kozalağı toplayabildiğini, çuvalı sırtında taşıyarak köye getirdiğini söyledi. Andız pekmezinin kozalaklarını Toros Dağları'nda topladıklarını belirten Duran, "Her gün dağlardan birer ikişer çuval kozalak getiriyoruz, andız ağaçlarına çıkıyoruz. Onları çırparak diplerinden topluyoruz. Çok zahmetli bir iştir. Dağlardan sırtlarımızda çuvaları taşıyoruz. Kırdığımız kozalakları şırahanelerde iki gün bekletiyoruz. Şırasını süzdükten sonra akşamdan hazırlayıp, tavalara koyuyoruz. Sabahın erken saatlerinde kalkıp altını ateşliyoruz. Akşama kadar kaynıyor. 15 saat sürüyor. Bu çok zahmetli bir iştir. Bazen pazarlayamıyoruz. Ama aile bütçemize az da olsa katkıda bulunması için yapıyoruz" diye konuştu.

Duran, 10 çuval andız kozalağından yaklaşık 150-160 kilo pekmez elde ettiklerini sözlerine ekledi.

Akseki'nin Restore Edilen ve Restore Edilecek Güzelim Evleri

Rasih Kaplan



Nebahat-Erdoğan Ekmekçi Evi



Mehmet Seğmen Evi



Ali Akay Konağı



Tombağın Evi





Ak Ev Konağı



Kahveci Hafız'ın Konağı



Metin Duruk Konağı



Hasan Şakiroğlu Evi



Mustafa Apaydın Evi



Boyalı Ev Konağı



A.Ünsal Taşkın Evi



Fatma-Lütfü Pişkin Evi



Müftülük Hizmet Binası



Ayşe-Kemal Pişkin Evi



Sabit Başman Evi

Akseki'de Kütüphane ve Bilişim Teknolojileri Sınıfı Açıldı



Akseki Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde kütüphane ile bilişim ve teknoloji sınıfı açıldı.

Açılışa Akseki Kaymakamı Muhammed Emin Nasır, Belediye Başkanı Mustafa İsmet Uysal ve belediye meclis üyeleri, İlçe Milli Eğitim Müdürü İmdat Mithat Bağcı, AK Parti Akseki İlçe Başkanı Ahmet Güngör Erk, Büyükşehir Koordinatörü İbrahim Özkan ve öğretmenler katıldı.

Düzenlenen programda konuşan Kaymakam Muhammed Emin Nasır, okumanın önemine değinerek, öğrencilerden derslerine çalışmalarını istedi.

Nasır, geleceğin büyüklerine daha iyi bir eğitim fırsatı sunmak için projenin büyük anlam taşıdığını ifade ederek, "Teknoloji çağında çocuklarımızın doğru bilgiye kısa sürede ulaşabilmeleri için iyi derecede

bilgisayar kullanabilmeleri, son derece kültürlü ve erdemli bireyler olarak yetişebilmeleri ve kitap okumaları gerektiğinin önemi üzerinde duruyoruz. Bu sayede öğrencilerimiz bilgiye daha kısa sürede ulaşacak." dedi.

Konuşmaların ardından dua edilerek kütüphane ve bilişim teknolojileri sınıfının açılışı yapıldı.

Ömer Duruk Konferans Salonu

Büyükçekmece Hayriye Duruk Kız Meslek Lisesi bağışçısı Duruk Ailesi, okula bir konferans salonu kazandırdı.

Ömer Duruk Konferans Salonu; eğitim - lansman toplantıları ve çeşitli organizasyonlar için düzenlenmiştir. Salonun akustiği, duvarlarda delikli ahşap kaplama ve tavana döşenmiş olan ahşap kaplamalar ile sağlanmıştır. Aynı zamanda dekoratif bir görüntü

rahatlıkla dinlenebilmektedir. Tüm detaylara özen gösterilerek tasarlanmış olup 138 kişilik oturma kapasitesine sahip olan salonda her türlü ses ve görüntü sistemi mevcuttur.

Okul Müdürü Şinasi Kılınç, "Duruk Ailesi'nin yaktığı eğitim ateşi her mezun öğrencimizle alevlenip büyüyecek, ve ülkenin geleceğini aydınlatan ilim ateşi olacaktır. İnanıyorum ki bu tesis öğrencilerimizin geleceğe yönelik ufkunu artıracak, ayrıca onları özgüven sahibi kılacaktır. Öğrencilerimiz geleceğe çok daha farklı bakacaktır. Çok daha güçlü, onurlu bir şekilde hayatta yürüyecektir.

Son olarak, bu tören vesilesiyle, bu olağanüstü projenin hayata geçirilmesini sağlayan özellikle



Duruk Ailesi üyelerine, katkıda bulunan her başımız sıkıştığında, bilgiye ihtiyacımız olduğunda bizden desteklerini esirgemeyen Tevfik Peker Bey'e, Friterm A.Ş., İREKS A.Ş., Mergen Gıda'nın yetkililerine teşekkür ediyor, saygılarımı sunuyorum. Sizlerin varlığı ve uzmanlığı, okulumuzu her geçen gün daha ileriye götürmektedir." diyerek sözlerini tamamladı.

Belediye Personeline İş Sağlığı ve Güvenliği Eğitimi Verildi

Akseki Belediye Başkanlığı ve Belseki İnşaat Mim. Müm. Tur. San. Ltd Şti ile ortaklaşa gerçekleştirilen 6331 sayılı İş Kanunu kapsamında verilmesi gereken temel iş sağlığı ve güvenliği eğitimi ile ilgili Akseki Belediyesi Şirketi Personeli'ne iş güvenliği eğitimi verildi. Eğitim; Dr.Faruk Öztaşçı'nın katılımlarıyla Belediye Binası Toplantı Salonu'nda gerçekleştirildi.



Akseki Belediyesi'nde özellikle ağır ve tehlikeli iş kollarında çalışan işçilere ve büroda çalışan memur ve işçilere yönelik iş sağlığı ve güvenliği eğitimi verildi. Seminerde, personelin sağlıklı ve güvenli bir şekilde çalışabilmesi

için uyması gereken kurallar ve olası durumlarda yasal hakları anlatıldı. Eğitimde iş kazaları konularına özellikle değinilerek uygulamalı örnekleri yapıldı. İş kazalarının sebepleri, iş yeri

tehlikeleri ve riskleri konularında sağlık ve güvenlik işaretleri, yangın çeşitleri ve yangın söndürme cihazlarının tanıtımı ve bunun yanında kullanımı ile ilgili teorik bilgiler verildi.

Döşemealtı Belediyesi'nden Ziyaret



Döşemealtı gençlerinin dinamizmini ve enerjisini yönlendireceği uğraş ve ilgi alanları yaratmak ve bu konulardaki etkinlikleri ve eğitimleri programlamak amacıyla Belediye Başkanı Mimar Turgay Genç tarafından projelendirilen Döşemealtı Gençlik Meclisi (DÖGEM)

Gençvekilleri Şubat Ayı Programı kapsamında Akseki Belediyesi'ni ziyaret etti. Akseki Belediye Başkanı Ecz. M. İsmet Uysal'a ve Akseki Kaymakamı Muhammed Emin Nasır'a; DÖGEM ve ilçemiz hakkında bilgi verdiler.



Akseki Belediye Başkanlarından Merhum A.Gani Şatıroğlu'nun damadı, Yıldız Yazan (Şatıroğlu)'ın eşi Dr.Durmuş Naci Yazan vefat etmiştir.

Ana Çocuk Sağlığı konusunda önemli hizmetler vermiştir. Merhuma Allah'tan rahmet, Yazan ailesine başsağlığı dileriz.

“Ben Akseki’yim”

“Ben Akseki’yim” projesi 22 Nisan 2013 tarihinde başlamış ve üç yılda tamamlanmıştır. Bu proje kapsamında oluşturulan beş kişilik proje ekibi ile, Akseki platosunda, dağlarında, Toroslarda binlerce km yol yaptık, yüzlerce mekana misafir olduk, güler yüzlü Aksekililerle uzun sohbetler, sevgi dolu masalar, düğünler, geleneksel törenler, eğlenceler, keyifler hüzünler hayata dair her türlü anı ve duygu paylaştık. Kayıtlar yaptık, binlerce fotoğraf çektik, belgeler topladık.

Akseki’ye derinlemesine her açıdan bakmaya incelemeye çalıştık. Saha çalışmasının akabinde çok uzun ve özenli bir ön editöryel çalışmanın sonucunda 32 farklı başlık altında kendi alanlarında en iyi akademisyenlerle, fikir önderleri, entellektüellerle çalıştık. Bütün bu hummalı çalışmanın ışığında Akseki kendisini 41 yazar 596 sayfa bir müzik CD’si, Akseki haritası eşliğinde anlatmaya çalıştık. Fotoğraf çekimleri belgesel fotoğrafçılıkta dünyaca



“Ben Aksekiyim”

tanınmış fotoğraf sanatçısı Attila Durak tarafından gerçekleştirildi.

“Ben Akseki’yim” kitabını edinmek isteyenler;

Akseki Eğitim Hayratı Derneği İktisadi İşletmesi banka hesabına kitap başına 250.-TL yatırdıkları takdirde, kitap adreslerine kargo* ile gönderilecektir. Banka hesabına kitap bedelini yatırdıktan sonra, Akseki Dergi Genel Yayın Yönetmeni Rasih Kaplan’ın,

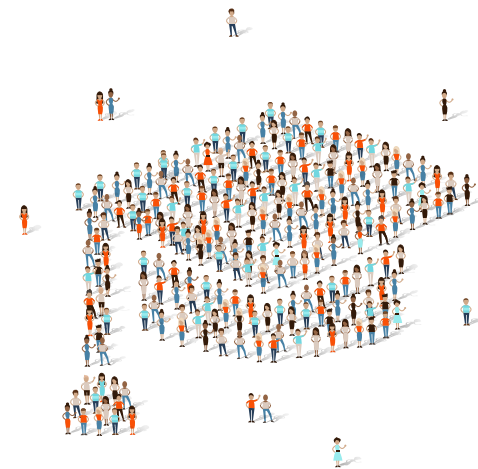
rasihkaplan53@gmail.com mail adresine, banka dekontu, fatura bilgilerini ve adreslerini, telefon numaralarını iletmelerini veya 0534 225 22 82 nolu GSM numarasından Rasih Kaplan’la irtibata geçmeleri rica olunur.

*Kargo bedeli alıcıya aittir.

Banka hesap numarası:
AKSEKİ EĞİTİM HAYRATI DERNEĞİ
İKTİSADİ İŞLETMESİ
Vakıfbank Ataköy Galleria Şubesi
TR88 0001 5001 5800 7304 2148 55

“Burs Taahhütü”

Değerli Hayırseverler,
Akseki Eğitim Hayratı Derneği ülkemiz ve Akseki yöremizin, kamu yararına önemli bir mihenk taşıdır. Derneğimiz, maddi ve manevi desteğe ihtiyacı olan toplam 260 civarında üniversiteli öğrencimize her yıl karşılıksız burs vermektedir. Eğitim desteği dışında yöremizin sosyal, kültürel yaşam biçiminin şekillenmesinde ve desteklenmesinde derneğimiz önemli bir olgu taşımaktadır. Siz değerli hemşehrilerimizden de burslarımıza destek beklemekteyiz. Üniversite öğrencilerimize destek olmak isteyen hayırsever hemşehrilerimiz bize aşağıdaki iletişim adreslerinden ulaşabilirler. Eğitim döneminde her öğrenci başına 200 TL (aylık) 9 ay üzerinden burs verilmektedir. Burs ödemenizi öğrenci başına (aylık) 150 TL’den burs yatırım başlangıcından itibaren 12 ayda ödeyebilirsiniz. AKSEKİ EĞİTİM HAYRATI DERNEĞİ YAPANLAR VE YAŞATANLAR DERNEĞİ Vakıflar Bankası TAO Ataköy Galleria Şubesi IBAN NO TR73 0001 5001 5800 7305 2553 53 (Dernek, Bakanlar Kurulu’nun 28/04/1967 tarih ve 6/8115 sayılı kararı ile kamu yararına)



Şimdiye kadar burs taahhütünde bulunan Sayın Vehbi Güleş, Sayın Ömer Duruk Ailesi, Sayın Mustafa Duruk Ailesi, Sayın Mehmet Demir, Sayın Cüneyt Turgut, Sayın Mehmet Karagül, Sayın Ali Ünsal Taşkın, Sayın Latif Bayrı ve Sayın Tayfur Süner’e en içten teşekkürlerimizi sunarız.

22. Sayımızda yayınlanan Mert Çetin röportajındaki destekleri için “Fitbol Dergisi”ne teşekkür ederiz.





HEDEFOTO

MEGANE HB



TALISMAN



KADJAR



Modern çizgileri ile baş döndüren Renault modelleri!

Megane HB, Talisman, Kadjar
test sürüşü ve fırsat kampanyalar ile
Hedef Otomotiv'de!

Hedef Oto Zeytinburnu

Sahil Yolu Abay Caddesi No: 186 Zeytinburnu İSTANBUL
Telefon : 0212 546 94 00 Fax : 0212 679 8681

Hedef Oto Florya

E-5 Üzeri Yeşilova Otobüs Durağı Şenlikköy-Florya İSTANBUL
Telefon : 0212 424 32 32 Fax : 0212 579 34 84

Passion for life

www.hedefoto.com